PATRICIA POTTER

Libertatea tatălui

Traducerea şi adaptarea în limba română de

ILEANA DINU.

ALCRIS

Capitolul 1

închise ochii şi-l văzu pe Carlo odihnindu-şi capul pe perna imaculată, cu care părul negru şi tenul lui măsliniu contrastau puternic, iar ochii lui ca nişte tăciuni o ardeau, chiar şi acum. Pentru a respinge imaginea care începuse să i se alcătuiască în minte, Jessica se scutură violent, conştientă că nu se afla într-o stare prea bună.

Dar brusc fu scoasă din starea de nelinişte de sunetul telefonului. Nu fără oarecare întârziere şi reţinere ea răspunse după ce închise cu atenţie uşa pentru ca tatăl ei să nu audă discuţia.

- Jessica?

Fata îngheţă, cu faţa ei neînchipuit de albă prinsă în meandrele părului blond, iar receptorul îi scăpă din mâini...

Auzise din nou acea voce de neuitat... profundă, de neconfundat, plină de sensuri. Carlo

îi pronunţase numele, în felul lui unic. Nu-l mai auzise de şase ani, dar îl recunoscuse imediat şi se speriase. Cu inima strânsă se aplecă să ridice receptorul care-i scăpase din mână.

- îmi pare rău, n-am vrut să te tulbur... spuse Carlo Saracini, minţind ca de obicei.

Ea îşi încleştă dinţii. Ar fi vrut să poată lua receptorul şi să-i spună ceva urât. Avea din nou aceeaşi senzaţie... aceeaşi încordare pe care vocea lui o readucea la suprafaţă... şi care o făcea să se crispeze. Simţi că i se usucă gura.

- Ce doreşti? întrebă ea.

- Sunt într-o dispoziţie specială, spuse el şi sunt gata să mă întâlnesc cu tine.

Fata strânse cu putere receptorul.

- în ce scop?

- Să înţeleg că n-ai mai vorbit cu tatăl tău? murmură el.

Fata păli.

- Sigur că am vorbit, şopti ea fără a mai adăuga că Gerald Amory se afla în încăperea

alăturată.

- Inducerea în eroare şi delapidarea sunt fapte care se pedepsesc penal!

- Ştiu că tatăl meu a început să joace cărţi, admise Jessica. A intrat în panică, n-a vrut să ia bani de la firmă! De fapt, i-a luat cu împrumut...

- Eufemistic vorbind, aşa am putea spune, zise Carlo pe un ton batjocoritor.

- Amory a fost firma lui, îi reaminti Jessica.

- Dar acum îmi aparţine mie, preciză Carlo.

Jessica strânse din dinţi. Cu şase ani în urmă, din cauza sâcâielilor unei neveste imposibile, cu pretenţii tot mai mari şi profiturilor tot mai scăzute pe care le obţinea compania lui, Gerald Amory îi vânduse firma lui Carlo. Angajat ca director executiv, tatăl ei părea mulţumit de funcţia lui cea nouă, iar datorită unor exporturi bine făcute, firma Amory Engineering renăscuse.

Jessica simţi un cuţit în inimă. Dacă n-ar fi fost ea, Carlo Saracini n-ar fi preluat niciodată

firma, şi aceasta ar mai fi aparţinut încă tatălui ei, care n-ar fi ajuns să delapideze fonduri.

- Tata avea intenţia să returneze banii... Dacă n-ar fi fost auditul între timp, nu s-ar fi aflat, spuse ea disperată.

- De ce crezi tu că solicit periodic audituri la toate societăţile mele? o întrebă Carlo. Angajaţi ca tatăl tău devin dintr-o dată hoţi şi numai auditul îi poate pune în evidenţă.

Jessica începu să tremure, cu inima bătându-i puternic. Sarcasmul lui o scotea din minţi.

- Tata nu este hoţ, insistă ea. Este doar disperat!

- Vreau să ne întâlnim în seara asta, la ora opt. Stau la Deangate Hall, ca de obicei. Cred că nu mai este necesar să-ţi spun şi numărul apartamentului. Te mai aştept doar un minut după ora opt şi nu-ţi mai dau o altă şansă.

- Nu te mai obosi să mă inviţi! N-am să mai pun vreodată piciorul în hotelul acela blestemat!

- Cred că ai ajuns într-un picior acasă, atunci, căci femeia de serviciu ţi-a găsit pantoful sub pat. îl mai am încă. Pantoful Cenuşăresei...

- Cum îndrăzneşti să-mi aduci aminte?

- Din câte-mi amintesc ai mai lăsat ceva, mult mai interesant. Tot sub pat, continuă Carlo.

înspăimântată, Jessica trânti receptorul, înainte de a i se aminti de slăbiciunea ei din acea zi. Nu, în nici un caz nu voia să-şi amintească de acea zi, la Deangate, cu şase ani în urmă.

Ar fi vrut să ţipe de indignare, dar n-o făcu, nu-i plăcea să se manifeste zgomotos sau să-şi piardă controlul. Crescuse suspinând pe lângă uşile închise, acoperindu-şi urechile pentru a n-o mai auzi pe mama ei care ţipa la bietul ei tată. Pe atunci, Jessica jurase să nu se lase niciodată sub imperiul pasiunii. Iar dacă nu implica pasiunea, nu avea de ce să se teamă, căci nu putea fi afectată de nimic. Cel mai rău lucru era să privească înapoi, să-şi amintească

felul în care încălcase regulile stabilite chiar de ea. Luptând să scape de

acele amintiri dureroase, Jessica se duse la tatăl ei. Acesta se îndreptă de spate continuând să vorbească, nefiind conştient de lipsa fetei din încăpere, atât de prins era de problemele lui.

- A trebuit să predau toate cheile... chiar şi pe cele ale maşinii. Nu voi mai putea intra vreodată în biroul meu, se plângea Gerald Armory. Am fost scos din clădire sub escortă... a fost un coşmar!

Acestea fuseseră, desigur, instrucţiunile lui Carlo. Oare tatăl ei nu merita mai multă consideraţie? Nu i-a fost permis să-şi păstreze o urmă de demnitate?

- Tată... Jessica se înecă de plâns. Se repezi spre el pentru a-l consola dar acesta o evită.

- Si eu aş fi tratat astfel orice hoţ, admise el.

- Dar tu nu eşti hoţ, tată!

Gerald Amory nu mai scoase nici un cuvânt.

Oricare ar fi fost situaţia, Jessica era vinovată. Ar fi trebuit să stea alături de tatăl ei, să-i intuiască problemele. La o săptămână după ce el vânduse Amory Engineering, mama Jessicăi plecase de

acasă intentând divorţul. Chiar dacă nu avuseseră o căsătorie fericită, Gerald Amory suferise cumplit căci îşi iubise mult soţia, îi trecuse cu vederea toate aventurile extraconjugale şi ar fi făcut orice pentru a o păstra... Singura persoană care se simţise uşurată de plecarea Carolei fusese Jessica, dar ea ar fi trebuit să sesizeze imensul vid care rămăsese în viaţa tatălui ei. Sub ochii ei acesta începuse să bea.

- Dar jocurile de noroc?

- Erau ceva care-mi umplea timpul, se confesă el. Apoi, am început să pierd sistematic şi mi-am spus că nu-mi pot permite să continuu astfel, spuse tatăl ei, ridicându-se

cu gesturi de om bătrân şi pornind spre uşă.

- Unde pleci? îl întrebă Jessica.

- Acasă, simt nevoia să fiu singur, Jess, te rog, înţelege-mă.

- Tată, rămâi, trebuie să găsim o rezolvare, nu pleca.

- îmi pare rău, Jess, spuse el, incapabil s-o privească.

O să facă faţă ruşinii, bârfelor, judecăţii, oprobriului public ? O să facă faţă pierderii casei, slujbei, respectului de sine? Era cam mult pentru un om de vârsta lui. Dar Gerald Amory nu mai avea de ales, dacă nu făcea faţă nu supravieţuia, acesta era adevărul pe care-l aflase de curând. Cu toate acestea ea nu putea să se gândească doar la problemele tatălui ei căci nici ea nu avea o situaţie prea clară. Trecutul ei ieşea acum la iveală, trecutul pe care-l îngropase cu şase ani în urmă.

în ziua în care-l cunoscuse pe Carlo, ea îşi făcea la Londra cumpărăturile pentru trusou, căci mai erau doar două luni până la căsătoria

cu Simon. în ziua aceea nu purta inelul de logodnă fiindcă una dintre pietricele acestuia căzuse şi îl dăduse la reparat. Fiind antrenată într-o discuţie aprinsă cu prietena ei Leah, într-o intersecţie aglomerată, fusese împinsă din spate, nu se ştie de către cine şi căzuse aproape sub roţile maşinii lui Carlo, o limuzină condusă de şofer.

Ea nu-şi mai amintea cum căzuse şi-şi pierduse cunoştinţa. îşi revenise după sosirea ambu-

lanţei, cu nişte ochi minunaţi aţintiţi asupra ei. Nu mai văzuse ochi atât de frumoşi până atunci.

- Stai liniştită, nu scoate o vorbă, îi spuse Carlo, care dădea instrucţiuni celor din jur.

- Dar mă simt bine. Aş vrea să mă ridic...

O mână puternică cu pielea măslinie îi zădărnicise mişcarea.

- Nu încerca să te ridici căci ai putea avea probleme cu coloana, aşteaptă să te ducem la spital.

Jessica începuse să-şi revină.

- Nu vreau să merg la spital, mă simt bine.

- Trebuie ca un doctor să confirme asta. Bărbatul continua s-o privească, apoi îi mângâie chipul speriat. Nu mi-aş ierta dacă aş face ceva rău unei fete atât de frumoase

Leah nu-i fusese de ajutor defel, căci se văicărise tot timpul, pe undeva, prin preajmă. Jessica se trezise într-o ambulanţă privată, în compania lui Carlo.

- Prietena ta va veni cu maşina mea după noi, o asigurase el, dând în acelaşi timp indicaţii paramedicilor.

Jessica nu avusese putere să se lupte cu Carlo Saracini în ziua aceea. O durea cumplit capul şi avea o puternică senzaţie de vomă. închisese ochii pentru a scăpa, spunându-şi mereu că acest străin încerca doar să rezolve problemele legate de accidentul provocat de maşina lui, asta era tot. Fusese dusă la o clinică, supusă unor examene serioase, apoi aşezată într-un pat, într-o încăpere frumos

decorată.

- Vreau să plec acasă, protestase ea. Nu este nevoie de tot ce mi se face acum.

Atunci apăruse Carlo, schimbând cu prezenţa lui toată atmosfera, alungându-i liniştea.

- Unde este Leah? şoptise Jessica.

- Am trimis-o acasă. Era prea afectată ca să-ţi mai fie de ajutor. Am înţeles că părinţii tăi sunt plecaţi în străinătate şi se întorc mâine.Vrei să iau legătura cu ei?

- Nici măcar nu-ţi ştiu numele, spusese Jessica printre dinţi.

- Carlo Saracini, mumurase el, cu un zâmbet. Cum te mai simţi?

- Nu vreau decât să mă duc acasă... tu nu asculţi de obicei ce-ţi spun cei cu care vorbeşti?

- Nu, dacă nu vreau s-o fac, recunoscu Carlo.

- Ştii ce? Nu este nevoie de toate acestea, spusese ea indicând camera luxoasă. Am căzut pe drum, iar maşina ta n-a apucat să mă

atingă. Nici nu mă gândesc să te acţionez în judecată sau altceva...

- Aşa consider eu că trebuie să rezolv problema, spusese el privind-o apreciativ, făcând-o să-i ardă obrajii. Nu-mi pot lua ochii de la tine, poate că ai realizat asta. De fapt, cred că eşti obişnuită ca bărbaţii să te privească astfel.

- Nu, de când m-am logodit, spusese ea simplu, înfuriată că era privită ca un obiect scump din vitrina unui magazin de lux.

- Eşti deja logodită? Aparţii unui bărbat?

- Nu aparţin nimănui, domnule Saracini! exclamase Jessica.

- Oricum, îmi vei aparţine mie, îi spusese el cu convingere.

Jessica îl considerase nebun. Nimeni nu-i mai vorbise astfel vreodată.

- Mă mărit peste şase săptămâni, îl informase ea scurt, studiindu-i trăsăturile, înainte de a realiza ce efect avuseseră vorbele ei asupra lui, pentru ca să-i evite apoi privirea.

- Mai vedem noi... râsese el cu indulgenţă, ca atunci când un copil drag face ceva amuzant.

Revenind în prezentul dureros pentru ea, Jessica simţi frisoane. Se gândi la tatăl ei. Indiferent ce se va întâmpla, nu-l va lăsa singur. înşfăcă o jachetă şi ieşi din căsuţa pe care o închiri- ase de curând; urcă în maşină, îndreptându-se spre casa acestuia.

- Tatăl dumneavoastră este la serviciu, domnişoară Turner, ce să facă acasă la ora asta?

Menajera tatălui ei o privi cu un aer curios.

Jessica trase aer în piept, încercând să nu se trădeze în vreun fel.

- Am crezut că azi termină mai repede.

- Nu mi-a spus nimic.

- O să iau legătura cu el mai târziu, zise Jesica pornind spre maşină.

Dumnezeule, unde se dusese tatăl ei? Nici ea nu avusese prea multă minte să-l lase să plece aşa, în starea în care era! Dar o voce

interioară îi spuse că ea nu era păzitoarea tatălui ei, un om în toată firea care, probabil, ştia ce face! Ii spusese că avea nevoie să fie singur. Oare nu era bine să-i respecte dorinţele? Dar nu putea s-o facă...

Se duse din nou acasă. Carlo... nu şi-l putea scoate din minte... Era mai bine să se ducă la hotelul Deangate şi să-i cadă în genunchi aşa cum făcuse tatăl ei cu mama? La ce bun? Căci ea îl ştia pe Carlo Saracini. Nu-şi putea scăpa tatăl din ghearele lui, căci acum Carlo voia să se răzbune. Nu se putea răzbuna pe ea, dar ştiind ce puternice erau legăturile dintre tată şi fiică, recurgea la o răzbunare mai perfidă.

„Intr-o zi o să vii la mine să mă implori să fac dragoste cu tine, iar eu o să-ţi întorc spatele...“ Jessica simţi cum tot trupul i se acoperă de o transpiraţie rece la amintirea vorbelor lui. Carlo

Saracini îi distrusese viaţa, sfărâmând tot ce iubise ea. Iubirea ei pentru Simon, fericirea, liniştea ei... respectul de sine. îi rezistase cu

curaj dar descoperise cât fusese de fragilă. Tremurând de dezgust, Jessica alungă amintirile dar umilinţa şi ruşinea rămaseră la fel de puternice.

Carlo era nemilos. Fără nici o excepţie, era intolerant cu cei mai slabi decât el. îşi aminti felul în care o privise în ziua cununiei ei. Cu furie şi ură. El era marele bărbat, fabulos de bogat, plin de succes şi incredibil de frumos. Până în ultimul moment se aşteptase ca ea să-şi schimbe hotărârea şi să-i cadă la picioare.

- N-o să-ţi iert asta niciodată.

Acestea fuseseră cuvintele lui Carlo Saracini când ea şi Simon ieşiseră din biserică. Pe atunci, ea tremura atât de tare, încât Simon fusese nevoit s-o susţină. Arătase ca o stafie în fotografiile de la cununie. Bunul ei Simon o iertase dar ea, deşi se confruntase zilnic cu farsa căsătoriei ei, nu avusese puterea să-şi acorde iertarea.

Jessica duse mâna la tâmplele care-i zvâcneau. Cum de nu realizase la timp că tatăl

ei avea probleme? Fusese prea prinsă de propriile ei necazuri căci Simon zăcuse câteva luni înainte de a muri, iar afacerile lui stagnaseră şi el nu-i lăsase nimic, doar datorii. După moartea lui Simon tatăl ei îi ceruse să se întoarcă acasă, dar ea refuzase, nu mai putea să fie fetiţa tatei, ca înainte de căsătorie. Nici măcar o slujbă nu avusese pe atunci.

Iar acum, Carlo o invita la hotelul Deangate să discute despre situaţia tatălui ei. Era sadic! Voia să constate personal cât era de terminată! De ce să-i dea satisfacţie, când ştia că nu-l va lăsa nepedepsit pe tatăl ei?

Coborî din maşină. Era rece, întuneric şi umed, ca şi în ziua aceea pe care nu suporta să şi-o amintească. Işi îndreptă umerii şi ridică încet capul, traversând parcarea din faţa hotelului Deangate. Făcea totul numai pentru tatăl ei. Aşa că nu mai conta că-şi făcea rău singură revăzându-l pe Carlo Saracini, o făcea pentru binele tatălui ei.

Desigur, acesta intenţiona să dea banii înapoi,

numai dacă ar putea să-l facă pe Carlo să înţeleagă asta! Dar din câte ştia ea, Gerald Amory nu putea obţine bani decât prin vânzarea casei, iar întrucât casele nu se vindeau peste noapte Carlo va trebui să-i acorde răgazul necesar. Nu voia decât să-l roage să nu-i mai târască tatăl prin tribunale. De fapt, nu-i cerea prea mult. Dar dacă se gândea că cerea toate acestea de la un bărbat cu reputaţia lui Carlo Saracini, nu putea să-şi facă iluzii.

- Cu ce vă pot ajuta? întrebă recepţionera, trezind-o din gândurile ei.

- Mă numesc Turner. Am o întâlnire cu domnul Saracini, la ora opt, zise Jessica vrând să-i lase fetei impresia că era în căutarea unei slujbe.

- îl anunţ imediat, doamnă Turner, zise fata cu ochii la degetul pe care Jess purta verigheta.

Jessica făcu câţiva paşi lateral ascunzându-şi mâna cu verigheta.

-îmi paie rău, spuse recepţionera după

câteva secunde, domnul Saracini nu recunoaşte numele dumneavoastră.

Dar Jess înţelesese că Saracini nu recunoştea numele ei de căsătorie. Respirând adânc îi spuse fetei:

- încercaţi Amory, vă rog.

- Puteţi urca, spuse aceasta după câteva secunde.

Din lift coborâră două cupluri îmbrăcate în toalete elegante de seară, căci hotelul Deangate era unul dintre cele mai luxoase din Anglia. Nu erau prea mulţi cei care-şi permiteau luxul acestui hotel pe care Jessica îl urâse dintotdeauna, căci aici mama ei îşi întâlnea amanţii şi tot aici ea-şi pierduse demnitatea.

- Semeni prea mult cu tatăl tău, o condamna Carole, eşti prea virtuoasă, cred că ai şi aureolă de sfânt în jurul capului! Mi-e silă de voi! Nu ştiţi să vă trăiţi viaţa şi nici pe cei care se bucură de fiecare clipă care le este dată nu-i lăsaţi în pace! Copleşită de gânduri

Jessica ieşi din lift.

Cu şase ani în urmă păşise tot pe acest coridor ca să se certe cu Carlo Saracini. Şi chiar după ce trecuse atâta timp îi era imposibil să spună cum

sfârşise în pat cu el. Fusese o scenă dezgustătoare, se comportaseră ca animalele... Ce atmosferă obscenă, spusese ea nu fără repulsie. Probabil tinereţea o făcuse să se comporte cu inconştienţă. Carlo Saracini o pândise ca un rechin, fusese superb, deştept, periculos. Nu ştiuse să se ferească de el, până când fusese prea târziu. Dar acum îi era teamă, nu pentru ea, ci pentru tatăl ei. Acesta era un gentleman de modă veche, care venea dintr-o lume diferită de cea a lui Carlo Saracini. Jessica se opri în faţa uşii acestuia şi strânse din pumni. Târăşte-te, îşi spuse ea, asta vrea Saracini. Iar dacă va obţine ce vrea, poate nu va mai fi interesat să-l distrugă pe tata... Bătu la uşa care fu deschisă imediat de un bărbat.

- Poftiţi, domnişoară Amory, zise acesta.

Privirea ei căzu pe sofaua de culoarea lămâii, unde stătea Carlo. îl auzi vorbind greceşte cu cineva, la telefon. Carlo era rezultatul unei căsătorii dintre un grec şi o italiancă. Jessica nu-şi mai putea lua ochii de la el. îi studie trăsăturile

întunecate, impasibile, cu ochii gălbui care sclipeau de sub sprâncenele bogate, cu pometii proeminenţi care dădeau un aer sălbatic figurii sale.

- Cred că este un amant nemaipomenit, spusese mama ei. Este un tip cu o mare încărcătură senzuală. îl simt de la distanţă, orice femeie căreia îi curge sânge în vene o face. Cu tine ce se întâmplă?

Jessica se înfioră. Pentru ea, Carlo nu reprezenta decât o persoană rece, lipsită de sentimente şi de scrupule. Şi, deşi el nu se trăda prin nimic, ea îl intuia perfect şi tocmai de aceea se simţea ameninţată.

- De ce m-ai chemat aici?

- Scoate-ţi mai întâi haina, spuse el, cu o

voce egală.

Jessica simţi nevoia să-şi umezească buzele.

- N-am venit ca invitată, nu stau mult.

- Atunci, pleacă, spuse el, nu-mi fura timpul.

Cu dinţii încleştaţi, ea-şi scoase haina şi repetă
întrebarea:

- De ce m-ai chemat aici?

- Am vrut să văd cum mai arăţi. Ochii lui cu luciri gălbui se opriră pe trupul ei, insistând asupra sânilor rotunzi, taliei subţiri, asupra şoldurilor ei.

Jessica nu fusese niciodată mulţumită de felul cum arăta. Formele ei voluptuoase atrăgeau întotdeauna atenţia bărbaţilor. De fapt, atrăgeau atenţia unui gen de bărbaţi de care era mai bine să se teamă. Ea moştenise fizicul mamei sale şi ura acest lucru. Dacă n-ar fi arătat astfel, mai ales dacă n-ar fi avut acel păr superb, n-ar fi atras atenţia lui Carlo

Saracini în ziua aceea.

- Bei ceva? o întrebă el turnându-şi un pahar cu şampanie. Detest să sărbătoresc singur, dar observ că-ţi mai este teamă încă să bei cu mine.

- Ce sărbătoreşti?

- Faptul că eşti văduvă acum, îi replică el privind-o printre gene.

Jessica fu afectată de candoarea cu care el spusese aceste vorbe, care-i reamintiră brutal că el nu avea nici un fel de inhibiţii.

- Tata..
- A furat de la mine şi angajaţii lui. Mai este ceva de discutat despre asta?
- A fost o greşeală, atâta tot.
- închisorile sunt pline de cei care fac astfel de greşeli. De fapt, numai de dragul tău am cumpărat Amory Engineering, la un preţ atât de mare. Poate că a fost un gest de bună-credinţă faţă de familia ta...
- Bună credinţă? Tu nu ştii ce înseamnă asta. A fost numai şantaj. Te-ai folosit de

situaţia financiară precară a familiei mele pentru ca să pui mâna pe mine.

- Asta îmi doream în momentele acelea.

- N-am fost niciodată a ta, Carlo!

- Ai fost a mea de cum m-ai văzut, dar ai fost prea prostuţă ca să faci faţă realităţii!

Carlo ridică din sprâncene. Cum îndrăzneşti să negi ce s-a întâmplat între noi doi chiar în această încăpere?

Jessica ar fi vrut să-l pălmuiască. Ar fi vrut să ţipe din cauza umilinţei la care era supusă, dar nu-şi putea permite să dea frâu liber emoţiilor sale.

- Tatăl meu, începu ea...

- A fost unul dintre cei mai slabi angajaţi ai mei, o întrerupse Carlo. I-am lăsat compania pe mână, o companie care de fapt nu mai era de mult a lui, şi m-am aşteptat de la el la loialitate, nicidecum ca el să se comporte ca un hoţ obişnuit.

- Dar intenţionează să-şi vândă casa şi să-ţi înapoieze şi ultimul ban! exclamă Jessica,

asta nu-ţi este de ajuns?

- Casa tatălui tău are deja două ipoteci. De ce crezi tu că a furat?

- Se căieşte pentru ceea ce a făcut.

Jessica nu cunoscuse situaţia casei părinteşti şi se văzu în situaţia să lupte din greu pentru a-şi ascunde dezamăgirea.

- Subiectul ăsta mă plictiseşte, spuse Carlo cu o grimasă. Nu mă interesează deloc tatăl tău. Nu-mi poţi influenţa deciziile prin raţiuni de ordin sentimental. Sentimentele nu încap acolo unde primează afacerile.

- Atunci de ce m-ai adus aici? întrebă ea cu o privire plină de dispreţ. îmi provoci silă, Carlo. O

să fiu alături de tatăl meu, indiferent de acuzaţiile pe care i le vei aduce.

- Iţi plac bărbaţii slabi, nu-i aşa? Cei care au nevoie de consolare, de sprijin. Cred că dacă ţi-aş fi plâns pe umăr şi n-aş fi luat nici o măsură, ai fi venit la mine fără să...

- Nu-ţi face iluzii, i se adresă Jessica

indignată. N-aş fi venit la tine niciodată. Te-am urât întotdeauna pentru felul în care arătai, erai acel gen de macho care îşi ia întotdeauna ceea ce vrea, indiferent prin ce mijloace.

- Nu sunt aşa cum crezi tu, Jessica, spuse el pe un ton ridicat. Am sânge grecesc în vine şi poate asta mă face să fiu mai impulsiv uneori.

Jessica fu tentată să pufnească în râs. Nu se mai putea abţine în faţa unei manifestări pline de aroganţă, dar când ochii ei îi întâlniră pe cei ai lui Carlo, care aveau ceva din ferocitatea ochilor unui tigru, toată pofta de râs îi pieri. Deodată în capul ei începură să sune un sistem de alarmă. Se trezi măsurând din priviri distanţa până la uşă.

- Nu eşti egala mea. Mi-ai dovedit asta cu şase ani în urmă! exclamă el. De fapt, ţi-ai dovedit prostia...

Jessica încleştă pumnii.

- Dacă mă mai insulţi o dată, Carlo, nu mai răspund de faptele mele!

- Pentru Dumnezeu, spuse el cu un

zâmbet. Dacă mai forţez lucrurile încă puţin, o să ajungi să mă rogi să fac dragoste cu tine, aşa cum ai făcut ultima dată?

- Dumnezeule, cum poţi să-mi vorbeşti aşa?

- Există o singură concluzie, spuse el, nu am respect faţă de tine. La ce te aşteptai? Te-ai comportat ca o femeie uşoară!

- Eşti un bădăran, Carlo!

- Nu mi-ai fost nici mie credincioasă, nici lui Turner. El, din păcate, te-a luat de nevastă. Eu ţi-am oferit ceva mai puţin sigur.Tu ai ales căsnicia şi ai pierdut.

- Am fost căsătorită cu bărbatul pe care-l iubeam, şi n-am pierdut nimic!

Carlo pufni în râs.

- Vrei să-mi spui că nu te-ai gândit niciodată noaptea la mine? Că ai negat pasiunea pe care ţi-am provocat-o eu? Iar dacă soţului tău i-ai fi răspuns cum mi-ai răspuns mie, el ar fi trebuit să fugă de tine!

Jessica se aruncă asupra lui ca o tigroaică. Dar două mâini, incredibil de puternice se

repeziră spre ea iar un zâmbet dispreţuitor se instală pe figura lui.

- Te îmbraci ca o fată bătrână, dar interiorul îţi este foarte diferit de ceea ce laşi să se vadă la suprafaţă. Dacă zgârii această suprafaţă, nu dai decât de dinţi şi gheare. Dar mie-mi place asta, mă incită...

- Eşti un nemernic, Carlo, nu mai scoate o vorbă!

Jessica se simţi trasă de braţe puternice.

- Aş putea profita aici şi acum de tine, aici, pe podea, sprijinită de perete, oriunde mi-ar conveni mie! Asta vrei?

Capitolul 2

- Niciodată! Numai ideea că m-ai putea atinge îmi repugnă!
- Nu ţi-a ajuns lecţia pe care ţi-am dat-o? murmură Carlo, privind-o printre gene. îţi mai aminteşti ce s-a întâmplat când am făcut dragoste?
- N-a fost dragoste, exclamă Jessica, a fost

doar dorinţă animalică!

- Dacă pe tine te deranjează asta, mie îmi face plăcere, preciză Carlo şi o eliberă din strânsoare tocmai când ea se aştepta mai puţin.

Jessica tremura de indignare, căci îşi pierduse controlul de sine. Controlul fizic şi cel mental, şi

asta o îngrozise. Cu şase ani în urmă, pe când împlinise douăzeci de ani, fusese mai naivă şi neexperimentată. Iar ultimele minute fuseseră o experienţă dureroasă pentru ea, nici nu mai voia să se gândească la ele. Carlo o înfuriase tare şi o făcuse să devină violentă, să se teamă.

Iar trupul îi făcea şi el figuri. Inima îi bătea prea tare, iar sânii i se întăriseră în mod foarte ciudat. I se părea că dintr-o dată, mătasea sutienului devenise o închisoare a sânilor ei care luptau să se elibereze. Depăşită de ceea ce se petrecea cu trupul ei, lăsă privirea în podea, încercând să se adune.

- Să revenim la problema noastră, spuse Carlo, nici unul dintre noi n-are timp de pierdut.

- Problemă? repetă Jessica.

- Te-am invitat aici cu un scop. Mi-ai putea fi de folos. Am nevoie de o femeie care să joace un anumit rol. Dar să-l joace cu multă pricepere, iar eu să pot avea încredere totală în ea. Cred că ai putea fi tu acea femeie...

Jessica flutură din gene.

- Nu înţeleg despre ce vorbeşti...

- Dacă eşti gata să te laşi în seama mea timp de trei luni, nu mai mult, eu voi trata cu mai multă îngăduinţă problema tatălui tău... spuse Carlo, cu simplitate de data asta.

îngăduinţă, simpatie, simplitate, erau nişte cuvinte pe care Carlo nu prea le folosea. Jessicăi începură să-i zvâcnească tâmplele şi nu se putea concentra. îl privea fără a intui ce se ascundea în spatele acelei frunţi, fără prea multe riduri, a acelor ochi care priveau spre ea cu căldură de data asta.

- Acest rol, continuă Carlo, lăsând jos paharul de şampanie, implică şi o oarecare intimitate...

- Intimitate? şopti ea, căci nu reuşea să-l priceapă.

- Da, intimitate, repetă el mai rar de data asta, accentuând cuvântul, prelungind consoanele şi vocalele de parcă i-ar fi zgâriat şira spinării cu ele.

- Mai precis, despre ce este vorba? insistă Jessica.

- înainte de a afla detalii va trebui să-mi spui dacă eşti de acord cu propunerea mea, îi spuse Carlo privind-o mai tăios cu ochii lui negri care aveau acele luciri gălbui, ciudate, în funcţie de starea pe care dorea s-o transmită.

- Te comporţi cel puţin ridicol, zise Jessica.

- Hai să spunem ciudat, preciză el. Si asta pentru că nu am încredere în tine. De ce aş avea? Nu prea cred că-ţi faci scrupule, şi chiar dacă ţi le-ai face... trebuie să te gândeşti la tatăl tău.

- Să înţeleg că-mi oferi o slujbă?

Carlo schiţă un zâmbet.

- Să spunem că da.
- Ar fi ceva care să implice şi ilegalităţi?
- Drept cine mă iei, cara?
- Ai pomenit de intimitate. Te referi la intimitatea sexuală, cumva? Sau a fost doar o glumă?
- Propunerea mea nu implică nici cea mai mică umbră de glumă. Da, mă referam la intimitatea sexuală. Rolul pe care urmează să-l joci implică şi asta, căci altfel n-ar fi credibil.

Dumnezeule, de ce stătea ea să-l asculte? Carlo îi sugera să devină un fel de spioană care trebuia să se culce cu adversarii lui pentru a obţine informaţii? O idee nebunească de altfel. O slujbă care să dureze trei luni şi care să implice şi sexul. Revoltător! Simţi pornirea să izbucnească în râs. Nivelul ei de experienţă sexuală ridica o astfel de propoziţie la înălţimile unei comedii ieftine... dar Carlo nu trebuia să afle asta. Jessica îşi îndreptă umerii.

- Cred că o prostituată ar fi mai indicată pentru acest rol.

- Dumnezeule, cum poţi să gândeşti aşa? Ai înnebunit? Am nevoie de o femeie care să se comporte ca o doamnă, spuse Carlo vădit alarmat.

- Si nu mai cunoşti alta care ar putea să joace acest rol? Si prin câte paturi trebuie să treacă această doamnă ca să-şi îndeplinească rolul?

Carlo îşi încruntă sprâncenele.

- Ce tot spui acolo?

Jessica roşi, nesigură pe ea dintr-o dată. Totul era înfricoşător.

- Singurul pat pe care ar trebui să-l încălzească ar fi al meu, îi spuse el.

Jessica păli şi-l privi neîncrezătoare. Puse pe măsuţă paharul cu şampanie neatins şi-şi luă haina cu mâna tremurând.

- Nici nu vreau să discut problema asta, n-am de gând să-mi vând trupul, nici măcar pentru a-mi salva tatăl de la închisoare! De ce

m-ai abordat astfel, Carlo? Nu era mai simplu să-mi ceri să fiu amanta ta? Ei bine, răspunsul meu este nu... nu... nu.

Carlo o privi cu ochi reci.

- Atunci, du-te... nu mai am nimic de spus.

- Dar eu n-am terminat, se încăpăţână Jessica. Acum şase ani ai intrat pe neaşteptate în viaţa mea şi mi-ai distrus-o. Nu urăsc pe nimeni mai mult ca pe tine! Mi-ai distrus viaţa din egoism, atâta doar. N-a contat că eram logodită cu alt bărbat, pe care-l iubeam, n-a contat că l-ai rănit şi pe el.

- Tu l-ai rănit, Jess, nu eu, i-o întoarse Carlo, fără nici o emoţie de data asta.

Jessica tremura de indignare.

- Ai vrut cu orice preţ să ne strici relaţia.

- Dacă l-ai fi iubit, eu n-aş fi putut interveni între voi. Dar puterea pe care mi-ai dat-o...

Jessica roşi de indignare.

- Nu ţi-am dat nici un fel de putere.

- Ai făcut-o cu privirea, cu fiecare

respiraţie... Mă sorbeai din priviri!

- Nici vorbă! Jessica sări la el uitând dintr-o dată de acuzaţia pe care Carlo i-o adusese tatălui ei, accentuându-i sentimentul de vinovăţie şi de responsabilitate pentru tot ce ieşise atât de rău.

- Ce se întâmplă, ţi-am afectat mândria din nou? Te-ai jucat cu focul şi te-ai ars, cara. Jessicăi începură să-i tremure genunchii. Nu putea să-şi revină după cele auzite de la Carlo. El o acuza de tot ce se întâmplase între ei.

- Am venit aici deşi n-ar fi trebuit s-o fac. Cu faţa albă ca hârtia, ea se întoarse spre uşă. Ne urâm, Carlo. Nu cred că realizezi că ceea ce ai făcut acum şase ani este ireparabil...

- Tu m-ai părăsit, Jess.

Privindu-l, Jessica nu putea înţelege cum după atâta timp care se scursese emoţiile lui mai aveau aceeaşi intensitate. De parcă acest Carlo Saracini era îndrăgostit de ea. De la început ea fusese conştientă de privirile lui, de atingerile lui, de felul în care el îi vorbea.

Vânătorul şi victima. Pasiune şi durere. Asta îi oferise Carlo. Iar ea nu-l părăsise... fugise de el ca şi când ar fi fost urmărită de zeci de câini de vânătoare.

- Nu am nevoie de oferta pe care mi-ai făcut-o, spuse Jessica. Stai aici, în turnul tău de fildeş, acoperit de toţi banii tăi, dar ai o sensibilitate de măcelar. Lacrimile îi invadară ochii de culoarea ametistului, dar îşi ţinu capul ridicat cu mândrie.

- Stii şi tu foarte bine că nu acesta este adevărul, spuse Carlo, luat prin surprindere de afirmaţia ei.

- Iţi face plăcere să calci pe oricine în picioare. Să manipulezi oamenii. Să profiţi de ei. Cu şase ani în urmă tata te plăcea, căci el nu vedea

lucrurile aşa cum le vedeam eu. Te considera un bărbat adevărat! Dar pe tine nu prea te interesează ce se întâmplă cu alţii, nu? Nu vrei decât să mă umileşti în continuare. Dar eu nu-ţi voi mai oferi această ocazie, Carlo, am şi eu

mândrie.

Carlo păli şi asta se văzu foarte bine, chiar dacă avea tenul măsliniu, dar nu vru să cedeze. Iar ea nici măcar nu se aştepta la asta. Cu ochii aţintiţi asupra ei, Carlo o întrebă fără nici o legătură cu conversaţia de până atunci:

- Ai fost fericită cu soţul tău, Jess?

Jessica se opri în drumul ei spre uşă. Era clar că el nu ascultase nimic din ce-i spusese până atunci. îi evită privirea.

- Era cel mai bun prieten al meu, spuse ea în final.

- Si prietenia este idealul tău într-o căsătorie? întrebă Carlo.

Nu, dar la asta se rezumase căsătoria ei. Jessica simţi că nu are aer. Pentru câteva secunde ea se simţi neobişnuit de atrasă de el, dar încercă să-i reziste din răsputeri.

- Eu trebuia să fiu sufletul, inima, dragostea, supravieţuirea ta, spuse Carlo încet, de parcă ar fi fost gâtuit de emoţie. Deodată, mânia de care se temea ea reizbucni

şi Jessica se dădu un pas înapoi. Pleacă, Jessica, pleacă înainte să-mi pierd controlul şi să-ţi arăt cât de sensibil pot să fiu!

Jessica nu mai avu nevoie de o a doua invitaţie. Când ajunse pe coridor închise ochii şi respiră adânc. Se simţea trădată, confuză, căci Carlo o pusese într-o situaţie imposibilă. De fapt, asta făcuse mereu. Erau atât de diferiţi, dar pentru un moment, ea simţise o atracţie ciudată faţă de el. Dar numai pentru moment. Ar fi vrut să-l ia în braţe. Era o senzaţie nebunească, una dintre acele feste pe care mintea le joacă uneori. Realizase că în felul ei, îl rănise. Dar de fapt, nu asta îşi dorise?

Când fusese cu Carlo Saracini îşi cam pierduse capul. Aşa stătuseră lucrurile. Cu ceilalţi era o fată tăcută, introvertită, care nu-şi pierdea niciodată controlul. Dar acest bărbat reuşea să scoată la

suprafaţă tot ce era mai rău în ea, o făcea să semene cu mama ei... căci asemănarea

aceasta o speria cel mai tare.

Urcată în maşină, răsuci în neştire cheia în contact. O mai obseda încă ceea ce simţise pentru el cu şase ani în urmă. El o făcea să descopere lucruri pe care n-ar fi vrut să le descopere niciodată. Faptul că semăna cu mama ei, dar şi că se purta uneori ca ea. Aceasta fusese cea mai devastatoare experienţă. Că avea o slăbiciune pentru acest bărbat care o putea face să se uite pe sine, totul, loialitate... reţineri, chiar şi dragoste... toate le pierdea în braţele acestui bărbat.

Câteodată îşi spunea că trebuia să fie recunoscătoare pentru acest incident stupid cu Carlo. Fusese atunci conştientă că dacă nu-şi păstra vigilenţa, îşi putea pierde controlul. Dacă n-ar fi fost zgomotul acela care venea de undeva de alături, Carlo nu s-ar fi oprit. Căci sexul era o armă plină de putere dacă cineva se ştia vulnerabil aşa cum era ea. îi era de ajuns un singur moment să

fie aproape de Carlo şi era pierdută. Iar acum,

după cinci ani de căsnicie, ea era încă neatinsă. Ce s-ar mai distra Carlo dacă ar afla asta!

Jessica reveni la realitate, trezindu-se îngheţată în maşina aceea rece. Răsuci încă o dată cheia în contact, dar îi rămase în minte imaginea lui dezamăgit, furios, poate chiar înrăit. De ce naiba ar fi fost el înrăit? Chiar credea că ea va primi insulta iară nici un comentariu? Nu mai avusese rost să discute despre tatăl ei. La prima oră a dimineţii va merge la el şi va vedea dacă a consultat vreun avocat. Iar dacă n-a făcut-o, o va face. Trecea printr-o criză şi ea se pricepea să administreze situaţiile de acest gen. Toată viaţa ei fusese o trecere de la o criză la alta. Tocmai se pregătea să-şi sune tatăl când auzi sunetul soneriei. O frică neliniştitoare o năpădi brusc, izvorâtă din tensiunea faţă de ceea ce se putea întâmpla. Se uită pe vizor şi văzu un bărbat solid care aştepta în faţa uşii.

- Doctore Guthrie? Pofteşte, te rog.

Acesta era unul dintre cei mai vechi

prieteni ai tatălui ei.

- Te-am sunat mai devreme dar n-ai fost acasă. Am vrut să ştii că tatăl tău va sta la noi câteva zile până-şi va reveni.

- Dar ce i s-a întâmplat? întrebă Jessica aştep- tându-se la ce era mai rău.

- Stii că el lua medicamente de câteva săptămâni, împotriva depresiei nervoase.

- Nu mi-a spus nimic despre asta, păli Jessica.

- îşi cam pierduse controlul de la moartea mamei tale...

Cu patru luni în urmă primiseră vestea morţii Carolei, într-un accident de maşină. Mama ei îi ştersese pur şi simplu pe amândoi din viaţa ei şi nu mai păstraseră nici o legătură.

- Am crezut că tata s-a consolat cu ideea, încercă ea să protesteze.

- Cred că a simulat foarte bine. A aşteptat-o să se întoarcă, dar când ea a murit el a trebuit să accepte cruda realitate. Tocmai atunci a început să se simtă deprimat şi să

joace cărţi. Acum înţeleg că a trecut prin momente foarte dificile.

- Da, şopti ea, ştergându-şi lacrimile.
- Nu se poate obişnui cu gândul că ea nu mai este, oftă Guthrie. A luat nişte somnifere în după- amiaza asta.

Jessica oftă îngrozită.

- Ce a făcut?
- N-a luat multe ca să moară, a avut noroc cu slujnica lui. Femeia l-a găsit căzut în sufragerie şi a crezut că a avut un atac de cord.

Jessica, numai ochi şi urechi, se aşeză pe sofaua din spatele ei.

- Ea mi-a dat telefon. Am văzut tabletele rămase, am făcut socoteala cam câte a luat şi am decis că nu este cazul să-l duc la spital, l-am dus la clinica mea. Când şi-a revenit, mi-a spus că nu avea intenţia să se sinucidă, dar că a vrut să ia câteva pastile ca să doarmă.
- Si îl crezi?
- Mai trebuie să discut cu el, să aflu

detalii. De fapt, am venit aici să te rog să iei legătura cu acest individ, Saracini...

- Carlo? şopti ea.

- Crezi că ar vrea să stea de vorbă cu mine? Aş vrea să-l lămuresc că Gerald nu are nevoie acum de un proces penal.

Jessica nu mai putea să gândească. Dar o singură idee îi stăruia în minte, că fusese la un pas să-şi piardă tatăl. Iar dacă el nu încercase să se sinucidă, aşa cum susţinea, cine putea să garanteze că nu va repeta gestul?

- Nu va fi un proces penal, spuse ea. M-am întâlnit cu Carlo în seara asta şi el a fost foarte înţelegător.

- Dar atunci când l-a dat pe Gerald afară din firmă n-a dovedit înţelegere.

- I-am explicat în ce stare se află tata...

- Dar cu banii cum se va rezolva? Cum o să-i plătească lui Carlo? De unde?

- Carlo e gata să renunţe la ei.

- In acest caz, este un bărbat deosebit. Credeam că va vrea să-l dea exemplu celorlalţi

angajaţi.

Jessica simţi gustul amar al spaimei, dar nu pentru ea ci pentru tatăl ei.

- Merg să-i duc vestea cea bună lui Gerald.

- O să vin şi eu să-l văd mâine.

- Cred că ar fi mai bine să-l laşi câteva zile să-şi revină. Trebuie să înţelegi, Jess, are probleme mari, şi-a pierdut slujba şi respectul de sine.

Nici nu plecă bine doctorul Guthrie că Jessica formă numărul hotelului Deangate, cu mâna tremurând.

- Eu sunt, spuse ea când auzi vocea lui Carlo. M-am răzgândit.

- O să trimit o maşină să te aducă aici, spuse Carlo. Chiar acum. Am aşteptat şase ani clipa asta, nu mai aştept nici o secundă. Iar dacă nu vii acum, înţelegerea noastră cade.

- Carlo, nu poţi obţine totdeauna ce-ţi doreşti...

- Crezi că nu? El începu să râdă şi închise

telefonul.

Capitolul 3

Jessica lăsă maşina s-o aştepte o oră. Işi luă cu ea haine de parcă ar fi plecat pentru mult timp. Intr-un plan îndepărtat al minţii, o voce îi şoptea: nu poţi face asta... nu trebuie să cedezi aşa de uşor. Jessica ridică o fotografie a lui Simon de pe o noptieră şi-l privi cu inima strânsă. Fusese făcută chiar în ziua în care el îşi deschisese un atelier fotografic. Simon purta costum şi cravată, lucru neobişnuit pentru el. Era un bărbat blond cu ochii albaştri, blânzi, de înălţime medie.

- Nu mă deranjează asta, îi spusese Simon atunci când ea, printre sughiţuri, îi mărturisise că

fusese foarte aproape de a sfârşi în patul lui Carlo, înainte de căsătoria lor. Te iert, sigur c-o fac, mai adăugase el.

Simon şi familia lui se mutaseră în vecini

pe când acesta avea paisprezece ani iar ea numai zece. Simon era cel mai ciudat din familia lui, de fapt era unicul introvertit dintr-o familie de extro- vertiţi, tăcut şi liniştit, lipsit de ambiţii, pasionat de fotografie. Jessica fusese unicul copil al familiei sale, dureros de conştientă pentru vârsta ei că părinţii nu prea aveau timp pentru ea.

Simon o surprinsese plângând în foişorul casei când, într-o zi, venind mai devreme acasă, o găsise pe mama ei, pe jumătate dezbrăcată, cu un alt bărbat. Astfel intrase maturitatea şi vârsta adultă în viaţa ei. Simon o învăţase să nu-i vorbească tatălui ei sau altcuiva despre ceea ce văzuse. Tot Simon fusese cel care, din naivitate, îşi exprimase convingerea că mama Jessicăi nu va face un obicei din a aduce bărbaţi străini în casă. Dar Jessica nu apucă să crească prea mult înainte de a afla că în viaţa

mamei sale exista întotdeauna un alt bărbat în afară de tatăl ei şi că acesta făcea eforturi să

nu se ştie nimic despre aventurile soţiei sale.

Jessica deveni imediat conştientă de faptul că aventurile mamei sale constituiau subiectul de bârfă al oraşului. Ştiind asta, ei îi fusese destul de greu să trăiască în oraş în ultimii zece ani.

Dar în tot acest timp Simon fusese alături de ea, fusese cel mai bun prieten al ei. Când Jessica împlinise şaptesprezece ani, familiile lor se convinseră că nu-i vor putea despărţi vreodată. Dar acum, când Simon murise, ea îşi aminti că el nu pomenise niciodată de căsătorie sau despre eventualii lor copii până când familiile lor şi alţi oameni nu începuseră să facă presiuni asupra lor, să-i necăjească privind relaţia lor.

Simon plecase între timp să lucreze la Londra pentru un an, venea s-o vadă doar la sfârşitul săptămânii, şi ea crezuse că l-a pierdut, apoi se întrebase dacă Simon într-adevăr îi aparţinuse vreodată. Apoi, pe neaşteptate, pe când ea împlinea optsprezece ani,

Simon îi propusese logodna. Jessica era convinsă că unirea lor fusese stabilită undeva în Ceruri. Nu era nimic, nici un subiect pe care ei să nu-l poată discuta. Se completau unul pe celălalt, spre deosebire de părinţii lor care nu aveau nimic în comun.

Dumnezeule, cât de inocentă fusese pe atunci, îşi spuse ea privind fotografia. Apoi, îşi spuse că Simon avusese un comportament cel puţin ciudat. Oare chiar nu sesizase că iubita lui fusese la un pas de a ajunge în patul unui alt bărbat, chiar cu o săptămână înainte de căsătoria lor? Trădarea ei ar fi trebuit să-l afecteze. Iar iertarea n-ar fi trebuit să apară chiar aşa de uşor pe buzele lui. Ea ar fi vrut să anuleze nunta, dar Simon o rugase să n-o facă, îi spusese că avea mare nevoie de ea, iar ea îşi permisese să se lase convinsă...

Maşina se apropia de hotel, iar încordarea ei creştea cu fiecare kilometru parcurs. Nu numai că era forţată să se supună unei umilinţe de nesuportat, dar şi să accepte

necesitatea de a discuta şi negocia cu Carlo, de dragul tatălui ei.

Jessica nu mai trecu pe la recepţie. Ii era teamă că va fi întrebată unde mergea şi de ce nu semna în registrul hotelului. Recepţionera o privi, dar nu spuse nimic şi atunci, Jessica păli. Oare fata o credea vreo prostituată?

Carlo o aştepta în faţa şemineului, discutând cu cineva la telefon, în italiană. O privi în treacăt şi făcu un semn şoferului, apoi ridică privirea spre ea, şi-i spuse:

- Era să cinez fără tine, cara. Jessica întinse o mână şovăitoare şi ridică la gură paharul cu vin pentru a-şi face curaj. O să bei doar un singur pahar, cara, nu vreau să fiu acuzat că te-am îmbătat intenţionat, ca atunci.

Jessica simţi că sângele i se urcă în obraji. Nu-l putea privi în ochi. Nu avea în minte decât faptul că se afla în apartamentul lui Carlo şi că urma să ajungă în patul lui.

- Cred că recepţionera m-a considerat o prostituată, spuse ea încet.

- Şi nu eşti? Dar o prostituată de mare clasă n-ar fi atât de prost îmbrăcată.

Jessica strânse din dinţi.

- N-am venit aici pentru a mă lăsa insultată.
- Eu cred că ai venit aici pentru a lua ceea ce vreau eu să-ţi ofer, i-o întoarse Carlo privind cu insistenţă spre îmbrăcămintea ei ieftină. Dacă m-ai făcut să te aştept atât, am crezut c-o să îmbraci ceva mai ca lumea, că te pregăteşti pentru întâlnirea cu mine.
- Cu ce ocazie? pufni ea.
- Poate numai pentru faptul că ţi-am comandat mâncărurile preferate. îmi amintesc fiecare moment petrecut alături de tine.
- Am venit să discutăm despre tata, i-o reteză Jessica.
- Nu te-ai uitat în ochii mei de când ai intrat aici, ripostă Carlo.
- Nu va merge nimic între noi dacă începi cu astfel de probleme, i-o reteză Jessica. Si te rog să nu mă mai ameninţi. Nu pot raţiona dacă sunt stresată. N-ai vrea să începem

discuţia despre tatăl meu?

- Nici vorbă, prefer să discut cu tine la lumina lumânărilor.

Jessica se aruncă asupra pateului de ficat de gâscă. Apoi, la următoarele două feluri mâncă în tăcere, vorbind doar dacă era necesar. Iar dacă cineva îşi pierduse apetitul acesta era Carlo, care împinse farfuria din faţa sa, apoi aruncă şervetul pe care-l avea în poală.

- De ce ai venit dacă nu vrei să discutăm?
- Am venit aici pentru că m-ai chemat. Mi-ai cerut să mănânc, uite c-o fac.
- N-o să-l acţionez în justiţie pe tatăl tău.
- Dar el nu are cum să returneze banii.
- Trebuie s-o facă, nu ştiu cum, dar trebuie s-o facă.
- Cum? Nu are nici o slujbă şi nici nu va avea vreuna în viitorul apropiat.
- Atunci, o să-i ofer eu o slujbă.

Jessica îl privi uimită.

- Unde?
- In nici un caz aici. Va trebui să-i acord o

altă şansă, să înceapă în altă parte. O să găsesc eu ceva pentru el.

- Si banii ? Cum vor fi returnaţi?

- Dacă se căieşte de ceea ce a făcut va returna banii, nu contează cum. Iar oferta de lucru va fi condiţionată de renunţarea la jocul de cărţi, de care este dependent, din nefericire.

- Tatăl meu nu este cartofor! sări Jessica în ajutorul tatălui ei.

- Orice om care joacă peste puterile sale financiare este un cartofor. Are nevoie de multă voinţă pentru a renunţa la jocul de cărţi. Eşti satisfăcută acum?

Dar Jessica sperase la mai mult. Ea voise ca datoria tatălui ei să fie anulată, aşa cum îi promisese doctorului Guthrie. Nu conta că era o iniţiativă lipsită de viabilitate, ea dorea ca din calea tatălui ei să fie ştearsă orice datorie şi orice motiv de stres.

- M-ai obţinut la un preţ destul de mic, nu? zise ea dintr-o dată, apoi regretă cele spuse.

- Vrei să te trec pe statul de plată timp de trei luni pentru că eşti amanta mea? fu răspunsul lui Carlo. Poate vrei să-ţi fac şi un contract, să-ţi plătesc şi asigurări că-ţi vei opri bijuteriile şi

hainele pe care ţi le voi cumpăra? Bine, n-am nimic împotrivă. Am auzit că există astfel de contracte în America. Dar spune-mi acum, ce preţ ceri pentru acest trup perfect pe care-l ai?

- Ştii că nu la asta m-am referit. Şi nu-i nevoie să-mi vorbeşti pe tonul ăsta.

- Oare?

Jessica observă că era aproape unu noaptea, ceea ce-l deranja pe Carlo, care avea nevoie de rezerve de energie pentru ziua următoare. Şi ea ar fi vrut să se culce, dar perspectiva de a o face alături de el n-o prea încânta, ba chiar o alarma.

- Acum, şopti ea, nu mai vreau decât să ştiu ce aştepţi de la mine în următoarele trei luni.

Carlo îşi drese glasul, sprijinit de fereastră.

- Aş vrea să te prezint ca logodnica mea...

- De ce ?

- Din diverse motive. Nu mi-am văzut câţiva ani tatăl, care este pe moarte în acest moment. Aş vrea să petrec câtva timp cu el şi pentru asta trebuie să prezint pe cineva drept logodnica mea.

Sub imperiul emoţiilor, Jessica îl studie, incapabilă să întrebe de ce era nevoie de o logodnică pentru a-l însoţi în casa părintească. Ea presupuse că bărbatul din faţa ei intenţiona o reconciliere cu tatăl lui. Dar de ce mai era nevoie să tulbure şi mai mult apele, complicându-le şi cu o pretinsă logodnică? Mai ales când tatăl lui se afla pe patul de moarte? Oare o străină era binevenită în acele condiţii?

- Cândva mi-ai spus că nu ai familie, preciză ea.

- Am spus că nu am o familie în adevăratul sens al cuvântului, îi reaminti Carlo. Si de fapt, acesta a fost adevărul. Mama mea a murit când aveam paisprezece ani. Apoi am fost

trimis undeva, la şcoală. Tata s-a recăsătorit după o vreme şi nu şi-a mai amintit de mine. Ne-am continuat separat existenţele până când tata, aflat pe patul de moarte, şi-a exprimat dorinţa să mă revadă. Dar ceea ce s-a întâmplat între noi a rupt orice legătură de suflet.

- De fapt, ce s-a întâmplat, Carlo?

- Observ că eşti foarte curioasă, ca toate femeile. Iar prea multe amănunte devin o armă

periculoasă în mâna unei femei. Eu nu-mi expun secretele în faţa nimănui, cara. De fapt, de la tine nu pretind decât un lucru, să-ţi joci rolul foarte bine, căci tata nu este un om uşor de păcălit.

- Eu nu intenţionez să păcălesc pe nimeni.

- Tocmai de aceea ne vom comporta ca doi îndrăgostiţi autentici. Intimitatea este ceva ce se poate simţi între doi oameni. Singurul lucru în care va consta păcăleala noastră va fi prezenţa dragostei între noi şi intenţia mea de

a te lua în căsătorie.

Dragoste, relaţii intime... Jessica se crispă la gândul celor care vor veni. Deşi tot nu era lămurită de ce intenţiona el să-şi păcălească astfel tatăl, imediat începu să realizeze ce se întâmpla. Tatăl lui era pe moarte şi era desigur un om foarte bogat. Oare acest Saracini senior punea condiţii legate de moştenire? Oare îi impunea lui Carlo să se căsătorească şi să se aşeze? Oare mai existau astfel de persoane cu mentalităţi învechite?

- Cred că ar trebui să ne culcăm, spuse Carlo, întrerupându-i gândurile.

Jessica îngheţă. El întinse mâinile spre ea şi o ridică.

- Tremuri, Jessica? De ce? Ai fost căsătorită, şi nu un singur an, ai ceva experienţă.
- Dar asta nu mai contează acum!
- Dio! exclamă Carlo, lăsând un deget să urmărească despărţitura dintre sânii ei. Sigur că are importanţă. I-ai fost credincioasă? Carlo

se aplecă asupra ei. Umerii lui largi îi blocară vederea. Jessica se simţi prinsă într-o capcană şi nu mai avea aer.

- Sigur că i-am fost!

- Nu-mi vine să cred, murmură el începând să-i desfacă nasturii bluzei.

- De ce spui asta?

- I-ai fost necredincioasă înainte de căsătorie.... de ce i-ai fi fost credincioasă după? Dacă ai fi fost mireasa mea te-aş fi omorât. Oricum, nu te-aş mai fi luat de nevastă. I-ai spus ce s-a întâmplat între noi?

- Da!

- Deci i-ai spus tot adevărul? Nu cred c-ai făcut-o! Ar fi fost o lovitură prea grea pentru el, din care nu şi-ar mai fi revenit.

- Nu vreau să mai discut pe tema asta! exclamă Jessica, dar realiză în acel moment că bluza îi era complet desfăcută. Carlo, ne-am reîntâlnit de cinci ore...

- Şi care ar fi problema? Dacă n-ai fi fost atât de încăpăţânată, am fi depăşit acest

moment cu câteva ore în urmă!

- Eşti dezgustător! i-o aruncă Jessica.

- Da, poate, dar sunt foarte aproape de adevăr, nu ştii cum funcţionează mintea bărbătească?

Ea tocmai începea să afle. Carlo o sorbea din priviri, cu o dorinţă nedisimulată. Iar acea încărcătură sexulă despre care îi vorbise o dată mama ei, exista din plin. Jessica se refugie în spatele unei mese din încăpere.

- Carlo, te rog, nu în seara asta. De fapt, nu pot să cred că tocmai asta este ce-ţi doreşti.

- Asta îmi doresc, Jess, zise Carlo, prinzând-o în braţe şi sărutând-o. Jessica se retrase căci ceea ce simţise o puse pe gânduri. Senzaţii de mult refuzate renăscuseră. Carlo o prinse de braţ.

- Vreau să merg la baie! strigă ea disperată.

- Poate vrei chiar să mă trimiţi la bar să fumez o ţigară deşi nu sunt fumător, şi să aştept ca tu să te pregăteşti precum o mireasă pentru noaptea nunţii! sugeră el brusc.

- Da, cred că mi-ar face plăcere. Si poate ţi-ai găsi şi vreo prostituată acolo, pentru că ăsta este genul de femeie pe care-l preferi! strigă ea. Braţul lui Carlo căzu brusc, de parcă dintr-o dată, nu se ştie din ce motiv, ar fi rămas fără viaţă. Deşi tenul lui era măsliniu, Jessica observă că pometii i se coloraseră.

- Asta este impresia pe care ţi-o las? Să ştii că n-am avut o astfel de intenţie. Oricum, o să mă duc la bar şi sper că până mă întorc n-o să te găsesc beată.

- Poftim?

- Gary Grant şi Doris Day, spuse Carlo cu un surâs ciudat. N-ai văzut filmul?

- Nu, admise ea.

- N-o să mă reped să-ţi cumpăr un video, tu te descurci perfect în propriile tale spectacole. Cu aceste vorbe, Carlo ieşi. Jessica îşi înăbuşi un căscat, se

îndreptă spre dormitor, întrebându-se dacă el realiza oare ce mare era provocarea care o va ţine trează. Se uită la patul în care se aflaseră

cu ani în urmă şi se întrebă câte femei or fi trecut prin el de-a lungul timpului. Căci Carlo era un bărbat care arăta foarte bine şi putea avea orice femeie. Işi aminti plăcerea pe care i-o provocaseră atingerile lui cu ani în urmă. Dar ea nu-şi dăduse seama că acel episod fusese ceva special pentru Carlo. Cu toate astea, aşa fusese. Dacă nu, ce sens ar fi avut insistenţa lui? Dar dragostea lor pe atunci nu se finalizase. Carlo fusese lipsit de acel sublim triumf. Jessica se strecură în patul imens, se înveli bine, hotărâtă să nu-i cedeze prea uşor. Ochii i se împăienjeniră. Totul era numai o farsă. Nu eşti o femeie lipsită de experienţă, îi spusese Carlo. Işi aminti de Simon şi de relaţia lor care nu implicase sexul înainte de căsătorie. Ea fusese foarte mândră din acest motiv, convinsă fiind că legătura dintre ei era ceva mai presus de o simplă apropiere trupească. De aceea i se păruse o ironie că fusese considerată o bombă sexuală de Carlo, lucru

cu care ea nu ştiuse să jongleze. Era o experienţă inedită pentru ea să întâlnească un bărbat care nu-şi putea lua ochii de la ea, care se folosea de cel mai mic prilej pentru a o atinge. Da, Carlo o dorise. Dar nu şi Simon. El se îmbătase criţă în noaptea nunţii şi continuase să bea în luna de miere în Caraibe, fără a consuma căsătoria lor.

Jessica trecuse prin clipe de iad, văzând că nu-i stârnea nici cel mai mic interes, şi considera că fusese pedepsită pentru relaţia ei cu Carlo. Fusese lăsată să fiarbă în suc propriu în fiecare noapte, căci considera că-l rănise atât de tare pe Simon încât acesta nu se va atinge niciodată de era. Simon refuza o discuţie deschisă pe tema asta. Cel mai bun prieten al ei nu-i mai era deloc prieten, ci devenise un străin tăcut care-şi îneca amarul în băutură. Nu-i trebuise mult ca să realizeze că Simon n-o dorea în sensul biblic al cuvântului şi că dacă ea accepta această realitate puteau continua să trăiască fericiţi un simulacru de căsnicie. Se întrebă atunci cât

timp va mai sta Carlo la bar şi adormi epuizată.

Capitolul 4

Se trezi mult mai relaxată, după un somn lung, lipsit de vise, dar când deschise ochii şi-l văzu pe Carlo la mai puţin de un braţ distanţă de ea, relaxarea dispăru şi se crispă brusc.

- N-a mai existat până acum vreo femeie care să fi adormit aşteptându-mă, spuse el sarcastic.

- Doamne, cât este ceasul? Ar fi trebuit să mă trezeşti! Carlo se sprijini cu o mână pe minunatul ei păr argintiu, zădărnicindu-i orice mişcare.

- Nu-ţi face probleme, nu eşti la orfelinat ca să pierzi micul dejun dacă dormi mai mult dimineaţa, spuse el privind-o printre gene. Aseară

ai adormit buştean. Am venit şi te-am privit mult înainte de a mă culca. Arătai atât de

tânără şi inocentă. De altfel, mi-am spus întotdeauna că te asemeni Albei ca Zăpada. Când te-am văzut prima oară zăceai în mijlocul drumului, cu o rochie albă, de vară. Iar când ai deschis ochii ei aveau culoarea viorelelor după ploaie... Madre di Dio! exclamă el, n-am dorit o altă femeie în viaţa mea aşa cum te-am dorit pe tine! Vocea lui, cu accente exotice, o făcu să tremure. Ii simţi mâna pe obraz şi genele ei se lăsară uşor acoperindu-i ochii. N-am luptat pentru o femeie până acum... dar îmi plac provocările şi ăsta a fost efectul micilor tale zâmbete. Am ştiut că nu eşti cum vrei să laşi să se vadă. Voiai să mă induci în eroare.

- Nu! protestă ea. Tu ai văzut ceea ce nu eram eu, o femeie creată de propria ta imaginaţie, o femeie care n-a existat vreodată!

- Ba există, este chiar acum în patul meu. Pasională, irezistibilă, lipsită de teamă. Si o vreau doar pentru mine.

Jessica întoarse capul, dar el n-o lăsă să-i scape.

- N-o să obţii nimic de la mine. O să joc rolul logodnicei, dar asta va fi tot.

- Nu-ţi face iluzii că-mi vei scăpa, Jess.

- Da? Atunci, poftim, ia tot ce-ţi poate oferi un trup inert, dacă-ţi face plăcere! Ea-şi eliberă pletele din mâna lui şi se aşeză la loc pe pat, incitându-l: Ce mai aştepţi? căci dacă el continua să dorească să facă dragoste în aceste condiţii, era liber s-o facă.

Reacţia lui Carlo fu una previzibilă: o sărută cu pasiune, punându-i mâinile pe umeri, împingând-o înapoi spre pat. Jessica strânse din pumni şi începu să-l lovească încet. Ca răspuns la reacţia ei, el o luă în braţe, apoi o aşeză din nou pe pat. Jessica se simţi iarăşi trădată de propriul ei trup care simţea nevoia atingerilor lui. Fiecare fibră a trupului ei începuse să palpite în anticiparea mişcărilor lui. Mâinile ei se încleştară în părul lui şi ea se trezi răspunzându-i la săruturi, ba chiar trăgându-l mai aproape de trupul ei.

Jessica simţi mâinile lui puternice care

încercau să-i scoată cămaşa de noapte, împiedicându-se în mânecile acesteia. Nici nu apucă bine să-şi elibereze braţele că el o şi prinse de încheieturile mâinilor. Carlo continua s-o sărute. Jessica se arcui strigând:

- Nu!

- Ba da, zise Carlo care continua să-i exploreze trupul, până ajunse să-şi piardă controlul. Cu o mişcare foarte sigură Carlo îi eliberă trupul de cămaşa de noapte. Acum degetele lui subţiri şi lungi îi mângâiau sânii, uimiţi de sensibilitatea acestora, iar Jessica gemu încet. Ea îl apropie de trup, buzele lui Carlo sărutându-i sânii, iar ea gemu din nou când pieptul lui păros se atinse de sânii ei. Jessica simţi mâna lui Carlo care-i explora trupul şi fu cuprinsă ca de o flacără vie. Nu putea sta liniştită. Carlo continua s-o sărute, iar ea îi cuprinse umerii şi-l strânse atât de tare încât îi simţi bătăile inimii.

Carlo ridică încet capul şi-i privi chipul îmbujorat, iar ea pretindea că nu vrea să mai

fie atinsă, deşi în realitate tânjea după atingerile lui.

- Carlo, şopti Jessica, tremurând.

- Vorbeşte, Jessica, spuse el sărutându-i din nou buzele pline. Carlo descoperi un punct foarte sensibil aflat în dosul urechii care-i provoca unde de plăcere.

- Nu te opri! strigă Jessica. Ea nu-şi mai recunoştea propria-i voce. Carlo îi dădu drumul, apoi se sprijini pe perne privind-o cu ochii întunecaţi de dorinţă. Uşor dezorientată, ea îl privea uimită neînţelegând ce se întâmpla, conştientă doar de propriul ei trup stăpânit de dorinţă.

- Să nu mai îndrăzneşti vreodată să-mi spui că nu mă doreşti, murmură el studiind-o detaşat, acum. Te pot face să mă doreşti. Eşti o femeie foarte senzuală, făcută pentru pasiune. Cu şase ani în urmă te puteam face să arzi de dorinţă, numai cu o privire.

- Este o mare minciună!

- Pielea ţi se înroşeşte, ochii tăi aruncă

flăcări şi te suceşti în scaun ca o pisică aşezată pe cărbuni încinşi. M-ai dorit şi atunci, numai că n-ai vrut să recunoşti. Ştiam că erai virgină.

- Opreşte-te ! ceru Jessica.

- Apoi, aproape că te-am avut chiar aici, pe acest pat. Ai fost a mea, oricum!

- Asta este o minciună.

- Nici o femeie, indiferent dacă are sau nu experienţă, nu se culcă astăzi cu un bărbat iar peste o săptămână se mărită cu altul. Sau, mai precis, nici o femeie decentă n-o face.

- încetează, Carlo! De fapt, el avea dreptate, dar nu ştia că ea se dusese la Simon hotărâtă să anuleze căsătoria lor. Se aştepta ca el, o dată ce ascultase confesiunea ei, să fie atât de afectat încât să anuleze căsătoria. Dar el o întrebase doar dacă-l iubea pe Carlo. La care ea, bineînţeles, răspunsese negativ. Nimic, nici una dintre emoţiile pe care i le provoca el, nu semăna cu dragostea. Ea înţelesese că fusese doar dorinţă şi tendinţa de a căuta plăcere, nimic

mai mult. Căci ea cunoştea toate acestea prea bine de la mama ei. Carole făcuse întotdeauna numai ce voise, luase tot ce dorise fără a-i păsa că provoca atâta durere celor din jur. Iar Jessica se surprinsese reacţionând la fel în legătura ei cu Carlo. Ceea ce o făcea Carlo să simtă o speria. Dar iubirea simplă pe care i-o oferea Simon necondiţionat părea un sanctuar de siguranţă. Jessica rămase pierdută în gânduri. Deodată o mână grea se aşează pe mâna ei. Carlo îi scoase verigheta şi o aruncă pe podea.

- Nu ai nevoie de asta în pat, dar oricum nu cred că te cucerise bărbatul ăsta, nu, cara? Mi-a rămas în memorie chipul tău, pe când păşeai spre biserică îmbrăcată în rochia ta albă!

- Dar ce te-a deranjat mai mult la scena asta? Tu nu voiai să te căsătoreşti cu mine.

- Asta ai fi vrut să fac?

- Acum, nu mai ştiu.

Carlo se întoarse şi plecă. Acum ea ştia cel puţin că era la fel de vulnerabilă ca înainte. îl

dorea cu disperare, dar îl şi ura cu aceeaşi ardoare. Următoarele trei luni vor fi un iad pentru ea. Un exerciţiu de umilinţă permanentă.

îl sună pe doctorul Guthrie care îi spuse că tatăl ei petrecuse o noapte liniştită, şi numai după aceea luă micul dejun împreună cu Carlo.

- Astăzi mergem la cumpărături, o anunţă el, vreau să-ţi schimb garderoba, să-ţi cumpăr bijuterii. Joi plecăm spre Caraibe.

- Caraibe? repetă ea. Acolo locuieşte tatăl tău?

Carlo ignoră întrebarea.

- Asta înseamnă că ai trei zile la dispoziţie să-ţi închei toate problemele de aici.

- Şi cu slujba mea cum rămâne?

- N-am ştiut că lucrezi.

- Da, sunt secretară într-un birou de avocatură. Acum sunt în concediu, dar nu cred că şeful meu îmi va acorda un concediu de trei luni, sunt sigură că mă va înlocui imediat.

- Spune-i că ai găsit o slujbă mai bună.

- Nu-ţi pasă că-mi voi pierde slujba, nu? Nici nu te interesează.

- După ce se încheie această misiune a ta poţi lucra în oricare dintre companiile mele.

Jessica îşi spuse că în afaceri nu încap sentimentele, era a doua oară când se convingea de acest lucru.

- Nu, mulţumesc, nu cred că voi fi atât de disperată.

Carlo se ridică să răspundă la telefonul care suna insistent. Jessica se trezi urmărindu-l cu privirea, plăcându-i felul în care arăta, îmbrăcat pentru serviciu, într-un costum elegant de culoarea pământului. Jessica strânse din ochi, dis- preţuindu-se pentru slăbiciunea ei. De fapt, ce se întâmpla cu ea? Chiar şi acum, când între ei se desfăşurau lucruri care nu aveau nici o legătură cu sexul, ea simţea atingerile lui, buzele lui fierbinţi. Cu mâna tremurând ea-şi mai turnă o cafea. Era timpul să-şi recapete controlul de sine.

Un majordom o conduse într-o încăpere fru-

mos mobilată şi decorată, după care aduse cumpărăturile şi se oferi să-i despacheteze bagajele. Nu realizase că nu era îmbrăcată corespunzător, până mersese cu Carlo la cumpărături. Fusese forţată să se îmbrace şi să se dezbrace de zeci de ori de toaletele alese de el şi se simţise ca o concubină. Carlo îi cumpărase şi un inel cu diamant, cercei şi un ceas de aur care probabil costaseră foarte mult.

- Nu mi-ar trebui şi un lanţ de picior? întrebase ea sarcastic.

Carlo interpretă spusele ei ca pe o dorinţă.

- O să ţi-l cumpăr eu singur, îi spuse el neştiind ce să creadă. De fapt, în seara asta cinăm la un restaurant, o informă el.

După o oră Jessica era deja îmbrăcată într-o rochie de cocteil albastră care îi scotea formele în evidenţă, deşi ea nu era femeia care să vrea să atragă toate privirile. Dar îşi aminti că avea de jucat

un rol. Si poate, dacă-i va dovedi că-l poate

juca bine, nu va mai fi nevoită să se culce cu el. Fără să vrea gândurile îi zburară spre ziua în care îl cunoscuse, ziua accidentului când el o condusese acasă, de la clinică. De fapt, îi alertase deja pe părinţii ei, informându-i despre accident, iar ei îl primiseră ca pe salvatorul care le smulsese fata din ghearele morţii, ca să nu mai vorbim de expresia de plictiseală de pe faţa mamei sale care dispăruse imediat când îl văzuse. Rămăsese la cină şi discutase afaceri cu tatăl ei, iar când Carole făcu referiri la o eventuală nuntă, el remarcase:

- Jessica este mult prea tânără pentru asta...

După plecarea lui Carlo, venise în camera ei, cu
un aer fericit.

- Se pare că te-ai descurcat destul de bine, ţi-ai găsit deja un milionar...

- Nu mi-am găsit nimic, ripostase ea.

- Câteodată mă gândesc că am luat alt copil de la clinică, se strâmbă Carole Amory.

Ce naiba se întâmplă cu tine?

- Nimic, numai că nu-mi place acest bărbat.
- Păcat! L-am invitat la noi în weekend. S-ar putea ca el să vrea să investească în Amory, dacă ştim cum să-l luăm. Aşa că, fii drăguţă cu el, fă asta pentru tatăl tău. Se vede clar că tipul te place.

Apoi, Carlo îi trimisese zilnic flori. îi telefonase şi o invitase la cină, ocazie cu care ea îl refuzase iar el începuse să râdă. Dar după două zile se trezise luând cina cu Carlo şi părinţii ei la hotelul Deangate. Carlo izbutise să intre în viaţa lor, oferind afaceri prospere, flatându-l pe tatăl ei cu interesul pe care i-l arăta.

- Poate că într-adevăr vrea să ne fie de ajutor, dar nu cred că este bine să-l implicăm prea mult în problemele noastre, spusese ea pe atunci.
- Dacă firma va intra în faliment o să fie doar vina ta! îi reproşase Carole.

Jessica nu ştiuse pe atunci că firma lor era atât

de şubredă.

- Acest tânăr este mult mai priceput în afaceri decât eram eu la vârsta lui! exclamase Gerald Amory. Şi mi-a făcut legătura cu mulţi oameni influenţi.

Carlo devenise un obişnuit al casei.

- Aş putea să-l ajut pe tatăl tău, se oferise Carlo într-o seară pe când erau doar ei doi. Scoate inelul ăsta de pe deget şi o să vezi cât pot fi de generos.

- Eu nu sunt de vânzare, iar logodna mea cu Simon nu poate intra în discuţie.

- Dar ştii ce mult te doresc!

- Da, poate, asta numai pentru că nu mă poţi avea! Eu îl iubesc pe Simon.

- Care te tratează ca pe o soră mai mică. Dacă nu este aşa, spune-mi, când te-a sărutat el astfel? Carlo îi strivise gura într-un sărut pasional.

Jessica reveni din gândurile care o furaseră. Acum, după şase ani, vedea mai clar lipsa de atracţie sexuală dintre ea şi Simon. Dar Carlo,

cu cinismul ce-l caracteriza, interpretase greşit comportamentul ei, crezând că ea se folosea de Simon şi de apropiata lor căsătorie pentru a-l face pe el să liciteze şi să-i ofere mai mult.

Ridică receptorul şi-i telefonă doctorului Guthrie ca să se intereseze de starea tatălui ei şi

află cu bucurie că acesta se simţea bine, mai ales de când aflase că nu va fi acţionat în justiţie.

- Nu-ţi mai strânge părul, îi spuse Carlo, lasă-l liber, este păcat să ai asemenea păr şi să nu-l expui privirilor ! El întinse mâna şi-i eliberă părul din cocul pe care şi-l făcuse. Arăţi cam răvăşită acum, de parcă abia ai coborât din patul meu, spuse Carlo râzând. Iar inelul n-aş vrea să-l porţi acum, ci atunci când plecăm spre Caraibe.

- Te urăsc, Carlo!

- Dacă vrei ca tatăl tău să nu aibă probleme, cara, va trebui să-ţi schimbi atitudinea faţă de mine. Jessica păli. Nu-mi eşti

de nici un folos dacă nu-ţi joci rolul cu mai multă convingere.

Descumpănită de duritatea afirmaţiilor lui, Jessica nu găsi puterea de a-i riposta, dar în interior fierbea de furie şi neputinţă.

Ajunseră la un restaurant de lux unde apariţia lor făcu multe capete să se întoarcă.

- Nu crezi că ar fi cazul să-mi spui şi mie câte ceva despre tatăl tău?

- Cu ce ai vrea să încep? zise Carlo pe un ton descurajant.

- Cu ce vrei, oricum n-o să pun prea multă bază pe ceea ce-mi vei spune, mai am nevoie şi de alte informaţii. Spuneai că tatăl tău este pe moarte...

- Da, suferă de o boală de inimă foarte gravă. Este imobilizat într-un scaun cu rotile.

- Nu poate fi operat?

- Ultima operaţie n-a dat nici un rezultat, iar sănătatea lui este prea şubredă şi nu mai rezistă la alta.

Jessica simţi că nu are aer.

- Soţia lui trăieşte?

Carlo izbucni în râs.

- Desigur, Sunny este mult mai tânără decât el. Ea este cea de a patra soţie a lui.

- A patra? nu se putu abţine Jesssica. Mai ai fraţi sau surori?

- O soră mai mare, din prima lui căsătorie. Am mai avut un frate care a pierit într-un accident acum patru ani. De fapt, era cel mai mare, iar eu abia l-am cunoscut.

Jessica nu avea ce spune. Carlo îi descria o familie cu nişte relaţii de rudenie foarte complicate.

- Sora mea, Marika, a locuit mereu cu tata, în insulele Caicos.

- Tu te-ai născut acolo?

- Nu, în Grecia. Iar după moartea mamei am fost trimis la şcoală în Italia.

- De ce atât de departe?

- Nu mă înţelegeam cu mama vitregă.

O brunetă înaltă cu ochi mari şi o gură cu buze senzuale se opri la masa lor. Ignorând-o pe

Jessica ea i se adresă lui Carlo în italiană. Răspunsul lui nu fu pe placul femeii, căci obrajii ei se congestionară brusc, iar ochii i se măriră şi mai tare. Ea îi aruncă o privire dispreţuitoare Jessicăi, apoi ridică din umeri şi se aşeză la o masă vecină.

- Cine era femeia aceea? se trezi ea întrebându-l pe Carlo când intrară în apartamentul lor.

- Eşti geloasă, cara?

- Geloasă? Nu-ţi dai seama ce spui?

Carlo o prinse în braţe.

- Eşti nebună, Jessica. Nici o femeie nu m-a făcut s-o doresc aşa cum ai făcut tu. Ai fi în stare să lupţi pentru mine aşa cum am luptat eu pentru tine? o întrebă Carlo. Ar fi trebuit să te răpesc cu şase ani în urmă.

- încetează, Carlo!

El o prinse de mijloc şi o ridică în braţe. Apoi, o aşeză pe pat.

- Nu vreau asta, Carlo, protestă ea. Nu este de ajuns pentru mine.

Carlo îşi scoase cravata şi haina cu o mişcare grăbită şi veni lângă ea.

- Dar ce este de ajuns pentru tine, draga mea? întrebă el cu glasul încărcat de dorinţă, împiedicând tentativa ei de a coborî din pat. Ce avea soţul tău în plus faţă de mine? Ce-ţi putea oferi el în plus?

Uluită de mânia pe care o stârnise fără voia ei, Jessica îl privea fără un cuvânt. Carlo vorbea din nou despre Simon.

- N-ai putea înţelege, Carlo!

- La naiba! Cum să nu înţeleg? Era un amant mai bun decât mine?

Sfâşiată de o durere pe care n-o împărtăşise niciodată cuiva, Jessica încercă să-i evite privirea scrutătoare.

- Carlo...

- Aş vrea să ştiu, ce-l făcea unic pe acel bărbat? Vreau să-mi vorbeşti despre relaţia voastră, pentru că nu mai înţeleg nimic. Eu ţi-am oferit tot ce am avut, dar m-ai părăsit pentru el. Şi cu toate astea, eu eram cel pe

care-l doreai.

- Nu este totul să doreşti un bărbat!

- Dar fără dorinţă nu poate fi nimic între un bărbat şi o femeie, punctă Carlo cu simplitate.

Şi tocmai aceasta era realitatea, atât de dureroasă, din păcate. Avusese o căsnicie în care-şi irosise cinci ani din viaţă.

- Nu plânge, Jess, o consolă Carlo trecându-i o mână peste obrazul plin de lacrimi.

Atingerea lui mări şi mai mult chinul prin care trecea ea. Dar îşi reprimă imediat orice dorinţă pentru că nu voia să ajungă ca mama ei pe care o dispreţuise că se lăsase pradă simţurilor. Carlo îi

netezi părul cu un gest duios iar ea îşi dori ca acesta să continue la nesfârşit. El îşi trecu apoi degetele prin părul ei răsfirându-l ca pe un văl de mătase, iar atmosfera deveni brusc explozivă datorită unui geamăt prin care Carlo îşi reprimă dorinţa.

- La naiba! murmură el, cu tine sunt mai necontrolat ca un puşti!

Deodată Carlo se trezi tremurând în braţele ei. Dar când îl îmbrăţişase ea? Nu, nu asta era important căci ea brusc se simţi foarte puternică. Trupul ei reveni deodată la viaţă iar gândurile raţionale încetară. Mirosul trupului lui era ceva foarte familiar, iar ea îl percepea ca pe un afrodisiac. Cămaşa îi era desfăcută, iar ea îi putea vedea pieptul musculos. Carlo se abandonă braţelor ei, iar ea îi umplu pieptul de sărutări mărunte. El se ridică brusc şi-i sfâşie rochia. Cu un geamăt de plăcere necontrolată, se aplecă asupra ei sărutându-i sânii. Jessica închise ochii şi se abandonă gurii lui, pierdută într-o lume de senzaţii primitive, senzaţii

care-i fuseseră refuzate până acum. Ea începu să ardă de dorinţa de a-i atinge tot trupul, de a-l explora în intimitate aşa cum făcea el.

- Eşti a mea din acest moment, şopti Carlo, a mea.

Jessica lăsă să-i scape un strigăt. Se simţea ca un înotător aflat pe marginea unei cascade în care ştia că se va arunca deşi nu ştia să înoate. Dorinţa aceea primară care pusese stăpânire pe ea era mai aproape de agonie decât de extaz. Dar în acel moment se auzi sunetul insistent al telefonului. Carlo se crispă, ridică încet capul şi proferă câteva cuvinte total neortodoxe, nu se ştie la adresa cui, iar după o secundă coborî din pat şi răspunse. Jessicăi îi trebuiră câteva secunde ca să realizeze că el vorbea foarte repede, în italiană. Apoi, lăsă receptorul şi fără un cuvânt părăsi încăperea. Ea se afla încă sub imperiul simţurilor, revenind destul de greu la realitate. Dar când văzu că el pleacă, se ridică. Dumnezeule, erau veşti proaste despre tatăl lui? Deşi confuză încă, ea se îmbrăcă repede.

Voia să se ducă la Carlo să-şi exprime simpatia faţă de problemele lui, dar se aşeză pe marginea patului şi-şi prinse capul în mâini. Dumnezeule, ce se petrecea cu ea? De şase

ani îşi spunea că-l urăşte pe acest bărbat, iar acum nu ştia ce să mai facă pentru a-i alina durerea. Totul se petrecuse atât de repede. Ca să nu mai vorbim despre ruşinea de a se fi lăsat pradă mâinilor lui. Ridicând brusc capul îl văzu în cadrul uşii, tăcut ca o statuie.

- De ce nu mi-ai spus că tatăl tău este la clinică?

- Cum ai descoperit?

- Adjunctul meu, Spiros, a luat legătura cu el în seara asta, informat fiind de doctorul Guthrie. De ce nu mi-ai spus că are probleme psihice, Jess?

- N-am crezut că...

- Ce n-ai crezut, Jess? Că mă va interesa? Că voi lăsa ca din cauza mea să se sinucidă un om?

- Am crezut că nu ţi se va părea relevant... Nu credeam că-ţi va păsa.

- Pentru Dumnezeu, Jessica, am fost la un pas de a face dragoste cu tine!

- Ai spus că sentimentele nu au ce căuta în

afaceri, încercă ea disperată să se apere. Tu ai afirmat că nu te interesează tatăl meu şi că subiectul te plictiseşte.

- N-am ştiut că tatăl tău are probleme cu nervii, n-am ştiut de divorţul părinţilor tăi, nici de moartea mamei tale.

Jessica nu mai putea să raţioneze. Simţea o accentuată stare de rău. Era clar acum că în ultima seară petrecută la Deangate ar fi trebuit să-i spună lui Carlo ce se petrecuse cu tatăl ei.

- Mâine o să mă întâlnesc cu tatăl tău să-l liniştesc, spuse Carlo, nu vreau să-l am pe conştiinţă. Si o să-i spun că ţi-am oferit o slujbă de secretară. Iar dacă aş fi ştiut ieri ceea ce ştiu acum, nu te-aş fi atins! Te văd şi acum sacrificându-te pentru a-ţi salva tatăl. Ideea mă dezgustă dar mă şi face să-mi doresc să-ţi dau câteva palme! Nu eşti o martiră, cara, eşti doar laşă! De fapt mă doreşti la fel de mult cum te doresc şi eu, numai că nu ai tăria s-o recunoşti. Cu aceste vorbe, Carlo ieşi din încăpere.

Capitolul 5

... Este o ocazie nemaipomenită pentru mine, continuă Gerald Amory cu satisfacţie. O provocare este ceea ce-mi doresc acum, cât despre Scoţia, ce să-ţi mai spun, mi-a plăcut întotdeauna.

Jessica îl privi cu reţinere. Carlo îi oferise conducerea unei companii din Glasgow, care nu mergea prea bine. Iar tatăl ei, care părea un om terminat în urmă cu câteva zile, se entuziasmase ca un copil.

- Cât despre banii pe care îi datorez, o să rezolv cât mai curând problema, mai am nişte antichităţi pe care o să le vând. Vreau un nou început, Jess,

şi sper ca în doi ani să-mi achit toate datoriile faţă de acest bărbat atât de nobil! Dar acum sunt mai convins ca oricând că la baza faptelor lui nu stă decât puternica dragoste pentru tine!

- Mi-a oferit o slujbă, tată, asta-i tot!

- Jess, tu nu eşti calificată pentru postul pe care ţi l-a oferit el. Nici măcar nu ştii să foloseşti un calculator. Nu cred că te trimite în Caraibe la familia lui numai pentru calităţile tale de secretară.

Jessica nu ştia ce să răspundă dar oricum, tatăl ei nu aştepta un răspuns. Carlo era îndrăgostit de ea? Nu mai aflase nimic despre el din seara în care avuseseră acea discuţie despre tatăl ei. Dar Spiros, adjunctul lui Carlo, îi telefonase să se pregătească de plecare pentru a doua zi. Tot el îi spusese despre Carlo că li se va alătura pe ultimul segment al călătoriei lor, la Miami. După plecarea tatălui ei Jessica rămase singură să-şi sorteze gândurile, să-şi lămurească confuziile. Carlo fusese mult prea generos cu tatăl ei, dar cu ea fusese arogant şi agresiv, convins fiind că ea-l iubise pe Simon.

Si, poate că aşa fusese, căci ea-l iubise pe Simon mai mult de jumătate din viaţa ei de

până acum, dar fusese prea inhibată de exemplul promiscuu al mamei sale ca să se îngrijoreze de lipsa de interes sexual a soţului ei. Considerase că acesta se purta astfel din respect pentru ea. Acum fu primul moment în care ea admise că Simon îi înşelase aşteptările şi încrederea.

El ar fi trebuit să-i spună adevărul. Nu avea dreptul s-o folosească doar pentru a adormi suspiciunile familiei lui în ceea ce-l privea, făcând ca amândoi să plonjeze în acel abis de nefericire care fusese căsătoria lor. Căci aceasta ar fi fost oricum un dezastru, chiar dacă ea nu l-ar fi cunoscut pe Carlo. Iar ea greşise, îl urâse pe acesta şi-l făcuse vinovat pentru insuccesul căsătoriei sale.

Jessica urcă la bordul unui avion particular, strâmbându-se şi încruntând din sprâncene. Spiros o privi şi începu să râdă.

- Domnului Philippides îi place ca oaspeţii lui să călătorească confortabil.

- Cine e domnul Philippides? întrebă ea

uşor dezorientată.

- Tatăl lui Carlo, domnişoară Amory, cine n-a auzit de domnul Philippides?

Acesta era unul dintre cei mai bogaţi oameni din lume, care-şi petrecuse ultimii ani retras, încurajând mass media să scornească tot felul de poveşti despre el.

- Poate nu ştiţi, dar de câţiva ani Carlo a renunţat la numele de Philippides şi a luat numele mamei sale.

La naiba cu acest Carlo care nu-i dăduse toate informaţiile, îşi spuse ea. Postura ei de logodnică era periclitată de lipsa unor informaţii elementare. Lucas Philippides era pe moarte, iar toată mass media aştepta acest eveniment ca să vadă unde se duceau banii lui. Oare Lucas îi ceruse fiului său să se căsătorească înainte de moartea lui? Si dacă aşa era, cum va privi Lucas o văduvă de douăzeci şi şase de ani, fără o leţcaie? In ce naiba am intrat? se întrebă Jessica. Dar în momentul acela apăru Carlo

şi ea remarcă faptul că toate femeile întorceau capul după el. Trupul ei reacţionă instantaneu la puternica senzualitate pe care o emana bărbatul cu care urma să se căsătorească. Inima începu să-i bată tot mai tare şi-i era aproape imposibil să mai respire.

- Cred că ţi-am lipsit, zise el ocupând locul de lângă ea, examinând-o printre gene. Simt asta.

Jessica roşi, simţindu-se dintr-o dată prizoniera propriei slăbiciuni. Carlo îşi plimbă privirea pe trupul ei, oprindu-şi ochii asupra sânilor frumos conturaţi prin bluza de mătase.

- M-am gândit mult la tine, Jess, nu semeni cu nici una dintre femeile pe care le-am cunoscut, care îmi relatau cu lux de amănunte toată istoria vieţii lor încă de la prima întâlnire. Dar tu nu spui nimic despre tine, despre viaţa ta...

- Nu vreau să semăn cu femeile pe care le-ai avut până acum, Carlo.

- Dacă nu discutam cu tatăl tău, n-aş fi ştiut că soţul tău a murit. Carlo părea că-şi

alege vor-

bele cu multă grijă. Am înţeles că a murit de un an şi că l-ai îngrijit cu mult timp înainte, căci leucemia este o boală care aduce multă suferinţă.

Jessica ar fi vrut ca această conversaţie să se oprească. Simţea nevoia să-şi acopere urechile, să fugă undeva dar nu avea unde. Carlo îşi alesese foarte bine acest loc.

- Voi afla acum tot ce vreau să ştiu despre tine, Jess.

- Iar tu îmi vei destăinui tot ceea ce vreau să aflu? Poate îmi vei spune şi cine este tatăl tău? Oricum, am aflat de la Spiros şi mă deranjează că nu mi-ai spus tu adevărul!

- Nu era ceva important!

- Sau nu aveai destulă încredere în mine?

- Nu pot să neg, mi-a trecut prin minte că ai putea vinde această informaţie acolo unde trebuie. Moartea tatălui meu va crea o adevărată degringoladă pe piaţa financiară, de care vor profita cei informaţi, desigur.

- Deci n-ai vrut să rişti în nici un fel, nu?
- Să spunem că nu.
- Doamne, dar ce fel de femeie crezi că sunt eu? Trăiesc totuşi conform unor standarde morale destul de ridicate.

Carlo o privi cu ochi sfidători.

- Si unde au fost standardele astea acum şase ani, Jess?
- Am făcut o greşeală, o mare greşeală, admise ea, cu ochii plecaţi în jos.

Carlo o privi cu ochi reci.

- Pe cine consideri greşeală, pe mine sau pe el? o întrebă el, observându-i faţa albă ca de ceară. Spune-mi, Jess, este adevărat că ai început să-mi simţi lipsa? Nu-i aşa că te-ai fi aşteptat să te sun şi ai intrat în panică pentru că eu n-am făcut-o? Si ce-ai simţit astăzi când m-ai văzut? Află că eşti pe jumătate îndrăgostită de mine, Jess. Recunosc toate aceste simptome şi de obicei încep să bat în retragere în acest moment, dar cu tine simt nevoia să procedez altfel.

- Nu te iubesc, Carlo. Crezi că nu-mi pot controla emoţiile?

- Nu vreau să fiu nepoliticos, dar am constatat că nu ai nici un fel de control asupra emoţiilor tale, sau trupului tău. Acum o să te las în pace, să te odihneşti puţin, o să te trezesc eu înainte de a ajunge la Grand Turk.

- Acolo locuieşte tatăl tău?

- Nu, el şi-a petrecut ultimii ani la Paradiso Cay, insula pe care o cumpărat-o după ce s-a îmbolnăvit.

- Să înţeleg că-l compătimeşti?

- Nu este el omul care să inspire compasiune. Si l-ar deranja dacă ar citi asta în ochii cuiva. Si-a trăit viaţa exact aşa cum a vrut. N-a urmat niciodată sfaturile doctorilor. Fumează, bea, consumă cele mai grele mâncăruri, iar despre apetitul lui sexual au apărut adevărate legende. El ar pune toate excesele pe seama copilăriei nefericite pe care a avut-o, dar nu este adevărat, el nu ştie ce înseamnă a te tempera şi, din câte ştiu,

opiniile sau durerile altora nu contează pentru el...

- Dar tu îmi descrii un monstru, Carlo!

Carlo începu să râdă.

- El va lupta pentru viaţă cu toată fiinţa lui până la sfârşit, şi probabil va muri înjurându-i pe cei care-i supravieţuiesc.

- Te va include şi pe tine?

- Sper că nu.

Jessica îl privi îngrozită. Apoi, începu să se gândească din nou la relaţia lor, care nu era altceva decât sex. Sexul era mijlocul prin care plănuia el s-o facă prizonieră. Dar credea oare că va reuşi s-o facă dependentă de el numai prin asta?

- Miroşi prea tare a parfum de femeie, Carlo, cred că ar trebui să faci un duş, îi spuse ea strâmbând din nas, deşi mirosul pe care-l simţea îi era pe plac, era al unui parfum foarte cunoscut.

- Am făcut duş de dimineaţă, iar parfumul, oricât de bun ar fi, nu poate persista

atâta timp, draga mea. Dar cred că ai fi un foarte bun detectiv, Jess. Insă dacă ai în vedere faptul că eu nu sunt însurat...

- Nu mă interesează ce-ai făcut tu aseară, Carlo!

Carlo se întinse într-o poziţie mai comodă şi o privi printre genele incredibil de lungi.

- Aseară am fost cu una dintre asistentele mele de la New York. O tipa foarte înaltă, cu părul roşu- Tizian, care de cum o vezi te îndeamnă la păcat. Este o femeie temperamentală, aşa că am făcut-o într-o pauză de cafea.

Jessica se depărtă de el, dezgustată.

- Ai vrea să-ţi povestesc şi despre perversiunile noastre? continuă el. Deşi cred că imaginaţia îmi cam joacă feste. Dar mai bine prinde asta!

O cutie ambalată frumos în care se afla un cadou plonjă în poala ei, dar ea nu apucă s-o vadă că se năpusti spre baie, simţind că stomacul începea să-i creeze probleme. Carlo

observă scena şi spre umirea ei îi veni în ajutor, punându-i un prosop cu apă rece pe frunte. Apoi, o luă în braţe şi o întinse pe un fotoliu confortabil.

- Madre di Dio! rosti el, a fost doar o glumă! Sau crezi că sunt vreun pervers? Am glumit! Ţi-am

povestit ceea ce mi s-a părut mie că aşteptai să auzi. Există într-adevăr o roşcată în personalul meu, dar este mamă a patru copii. N-o să-ţi mai cumpăr niciodată parfum...

Jessica se forţă să-şi stăvilească lacrimile.

- Stii ce simt faţă de tine, Carlo? Dacă te-aş găsi atârnat de o stâncă în mâini, te-aş călca pe degete!

Jessica auzi zgomotul făcut de ambalajul unei cutii. Era o sticlă de Obsession.

- Mi-a sărit în ochi denumirea parfumului, poate pentru că exprima ceea ce simt eu pentru tine, dar vânzătoarea a pulverizat cam mult în jurul meu. Imi pare rău dacă ai crezut altceva. N-am mai făcut dragoste cu vreo

femeie de câteva săptămâni, ăsta este adevărul, te bucură să-l afli?

Nu, ea ar fi vrut să afle că nu existase nici o femeie în viaţa lui în toţi anii cât fuseseră despărţiţi. Căci acesta era adevărul, ea n-ar fi suportat ideea că el se putea afla în braţele altei

femei. Iar acum posesivitatea excesivă de care deveni conştientă începu s-o facă să-şi pună multe semne de întrebare.

- Turner ţi-a fost cumva infidel? o întrebă Carlo, cumpănind cele spuse.

- Nu, câtuşi de puţin, zise ea.

Dar ea crescuse într-o atmosferă de permanentă infidelitate, căci mama ei nici măcar nu-şi mai ascundea aventurile. Libertatea sexuală era pentru ea ca un drog, şi pe măsură ce Jessica se maturiza, ea îi repeta anumite lucruri despre bărbaţi.

- Poate ai vrut să ştii de ce nu-mi place să vorbesc despre familia mea. Ei, află acum că mama a fost forţată să părăsească hotelul

Deangate pentru că agăţa bărbaţii la bar. Câteodată îi aducea şi acasă, cred că aveam doar zece ani pe vremea aceea. Eram acasă, în camera mea, şi am auzit-o râzând. Am urcat în camera ei şi am văzut-o dezbrăcându-se în faţa unui bărbat.

- Si ce ai făcut?
- Am fugit la Simon si i-am spus totul. El mi-a interzis să povestesc asta cuiva, iar eu l-am ascultat. Dar toată lumea stia ce fel de femeie era mama mea si toţi vorbeau pe la colţuri. Chiar si colegii mei de scoală făceau comentarii la adresa ei. Din acest motiv n-am fost vreodată la o întâlnire, pentru că stiam ce se vorbeşte despre ea si lumea va spune că-i semăn. Cu toate astea tata o adora... mă crezi?
- Nu vreau să mai aud nimic! De ce n-a divorţat tatăl tău?
- Pentru că o iubea...
- Asta nu este iubire, ci masochism.
- Ea n-ar fi acceptat divorţul, asta până

când ai cumpărat tu firma.

- Acum, lasă toate gândurile negre la o parte si încearcă să dormi puţin, o îndemnă Carlo.

Capitolul 6

Jessica se trezi după câtva timp, privindu-l pe Carlo cu un aer încurcat. îşi aminti ca prin ceaţă ce se întâmplase, căci Carlo o dusese în braţe spre elicopterul care-i aştepta. Văzuse după câtva timp conturul unei vile somptuoase şi fusese aşezată pe un pat unde începuse să se simtă mai bine pentru că nu mai simţea legănarea aceea imposibilă a elicopterului. înregistrase apoi imaginea unei femei aplecate asupra ei, presupusese că era o femeie de serviciu, căci rămăsese la căpătâiul ei chiar şi după ce ea adormise. Ce-i venise să-i povestească lui Carlo despre nefericita ei copilărie? Ba chiar îi

spusese lucruri pe care nu i le spusese nici lui

Simon, şi dintr-o dată se simţise uşurată de imensa povară care se aflase pe umerii ei atâta timp. Jessica deschise ochii şi examină curioasă încăperea în care se afla. Era foarte mare, opulent decorată, numai cu articole de lux. Baia era la fel de elegantă.Valiza ei fusese desfăcută şi hainele atârnau în dulap. Răsuflă uşurată când constată că nu împărţea camera cu Carlo, aşa cum s-ar fi aşteptat, dar când ieşi de sub duş o întâmpină o femeie de o frumuseţe nemaivăzută, cu părul de culoarea aramei şi cei mai mari şi expresivi ochi verzi, îmbrăcată într-o rochie de casă de culoarea strugurilor hamburg.

- Eu sunt Sunny, spuse femeia, bine ai venit la Paradiso.

- Jessica Amory, spuse ea stânjenită de părul ei ud şi picioarele goale.

Sunny Philippides era cu câţiva ani mai mare decât ea şi tot englezoaică.

- Carlo ţi-a cumpărat aceste toalete pentru ca să faci faţă mascaradei?

- îmi pare rău, dar nu te înţeleg, spuse Jessica.
- Ştiu totul, nu-ţi face probleme! Cu cât te plăteşte? Trebuie să-ţi spun că eu ţi-aş putea plăti mai mult!
- Nu ştiu despre ce este vorba, îngăimă Jessica.
- Aici chiar şi pereţii au urechi, aşa ţi-a spus Carlo, nu? Faţă de mine nu trebuie să te fereşti, ştiu că v-aţi cunoscut săptămâna trecută.
- Ne cunoaştem de şase ani.

Sunny o privi cu suspiciune.

- Este imposibil, spuse ea, tu ai fost măritată, iar Carlo... Intrigată, Sunny ridică dintr-o sprânceană şi privi la ceas. Lucas va fi încântat să te vadă, cina este la nouă. Să nu întârzii, îi mai spuse ea adresându-i-se ca unei angajate.

Jessica se aşeză repede într-un fotoliu căci genunchii îi cam tremurau. De unde avea Sunny toate informaţiile? Intrigată Jessica începu să se aranjeze pentru cină. Alese o

rochie de satin bej pe care o considerase extrem de elegantă, până când văzuse vila şi pe Sunny. Cât te plăteşte Carlo?

Indiferent cât, eu pot dubla suma, se oferise aceasta. Jessica realiză că Sunny şi Carlo puseseră totul la cale. Oricum, Carlo avea de dat nişte explicaţii. Dar desigur, din cât îl cunoştea ea, nu-i va da nici una. Jessica se întrebă la ce o va duce imaginaţia ei cea bogată de data asta. Dar ea nu era genul melodramatic de femeie. O servitoare de culoare o conduse pe un coridor lung, apoi coborâră o scară şi ajunseră în camera de zi, unde fu prezentată unei femei planturoase, care purta o broşă cu un diamant mare. Era Marika, sora lui Carlo.

- Te simţi mai bine ? o întrebă Marika. Nu ştiam ce să fac, ai dormit foarte mult, dar acum arăţi mai bine, nu-i aşa, Carlo? Sunny, ea este Jessica...

Sunny îi întinse mâna, de parcă nu s-ar fi cunoscut.

- Lasă-mă să-ţi văd inelul, spuse Sunny, este superb, a fost alegerea ta sau a lui Carlo?

- Cum te simţi, cara? o întrebă şi Carlo.

- De parcă n-aş vrea să mai merg vreodată cu un elicopter.

Carlo îi luă mâna şi i-o sărută.

- Arăţi minunat, spuse el.

Actul unu, scena unu... iubitul italian, îşi spuse Jessica. Carlo o conduse spre sofa şi făcu un semn să-i fie adusă o băutură. Jessica surprinse privirea furioasă aruncată de Sunny. Marika, cea care era folosită drept tampon de toţi membrii familiei, se aşeză lângă Jessica şi începu să discute despre modă, în timp ce Sunny nu ştia cum să ajungă mai aproape de Carlo. Dar un zgomot atrase atenţia Jessicăi. în cadrul uşii apăruse un bărbat solid, aşezat într-un scaun cu rotile. Era Lucas Philippides, cu părul lui argintiu şi, deşi sufla destul de greu, nu voia să lase să fie adus în mijlocul familiei de angajatul lui. Scrută încăperea până o identifică pe Jessica. Ridică o mână.

- Vino aici, spuse el cu o voce puternică precum tunetul.

Jessica îl privi neajutorată pe Carlo, aşteptând intervenţia lui, dar acesta continua să zâmbească încurcat şi intrigat. Jessica îşi luă inima în dinţi, se ridică, şi porni spre el cu spatele drept şi capul dat puţin spre spate.

- Are aerul unei regine, Carlo! exclamă Lucas. Are sâni frumoşi şi este temperamentală, adăugă el citind mânia din ochii Jessicăi.

- Poate doriţi să-mi verificaţi şi dantura! exclamă Jessica.

- Are simţul umorului... îmi place asta. Dar eşti capabilă să-i dăruieşti lui Carlo fiii de care are nevoie? Asta este lucrul cel mai important. Dacă a fost căsătorită cinci ani şi n-a avut copii, ar trebui s-o duci mai întâi la doctor, Carlo.

Jessicăi nu-i venea să creadă că această discuţie degradantă şi umilitoare se purta chiar în prezenţa ei. Carlo spuse ceva repede

în greacă, tatăl lui i-o reteză apoi ridică ambele mâini în aer în semn de disperare.

Cu acestea se îndreptară spre locul unde îi aştepta masa servită. Răsuflă uşurată când văzu că lângă ea stătea Marika.

- Moştenitorii sunt foarte importanţi pentru tatăl meu, murmură Carlo, n-a avut intenţia să te supere, te-a plăcut şi te-a acceptat.

După o altă jumătate de oră, Jessica realiză că simplul fapt că era femeie o făcea să fie inferioară în ochii lui Lukas.

Sunny se comporta diferit în prezenţa soţului ei. Discuta veselă ca o privighetoare şi părea foarte deschisă cu Jessica. Mânca foarte puţin dar paharul de vin îi era mereu umplut. Tatăl şi fiul vorbeau în greacă, iar Marika făcea o conversaţie politicoasă, cu atenţia concentrată asupra cumnatei sale.

Jessica sorbea cafeaua când se întâmplă. Lucas întinse o mână furios, apucă paharul soţiei sale şi-l trânti de perete. Fără a-i păsa de reacţia lui, Sunny îşi înăbuşi un căscat.

- Nu vrei să ieşim puţin la aer, Jessica? interveni Marika pentru a o scuti de scena penibilă la care asistase. Am putea ieşi pe terasă. Ultima imagine a lui Lukas fu a unui om care tuşea foarte tare, înecân- du-se. Tata nu este un om prea sensibil, Jessica, dar asta nu trebuie să te afecteze. A fost foarte fericit când a aflat de logodna voastră. Fratele meu are deja treizeci şi trei de ani, era şi timpul s-o facă.

- De când nu şi-a mai văzut Carlo tatăl? întrebă Jessica. El nu prea vorbeşte despre familia lui.

Figura rotundă a Marikăi se întunecă şi mai mult.

- Au trecut vreo nouă ani de atunci. Eu l-am văzut mai des, la Miami, pentru că suntem mai apropiaţi, se confesă ea cu multă căldură. Când s-a născut el, eu aveam şaptesprezece ani...

- Cum era mama lui? întrebă Jessica.

- Foarte frumoasă. De altfel, dacă n-ar fi

fost aşa, Lucas n-ar fi luat-o de nevastă. O vreme am crezut că el chiar o iubea pe Sofia, dar ea nu i-a mai putut dărui alţi copii. De asta a divorţat de ea. A fost un proces foarte dureros, căci Carlo voia să stea cu mama lui dar Lukas n-a fost de acord.

- De ce nu?

- Carlo era băiatul lui iar el este un om foarte posesiv, oftă Marika. Din nefericire, Carlo, care era foarte apropiat de mama lui, l-a acuzat pe Lucas că a rănit-o mult prin acest divorţ. Atunci a început necazul dintre ei. Lucas a fost foarte furios, nu

concepea ca tocmai fiul lui să-l blameze. Apoi Lucas s-a recăsătorit, iar Sofia a murit. Carlo nu-şi mai văzuse mama de câteva luni şi asta l-a afectat şi mai mult. A fost trimis la o altă şcoală, iar când a împlinit optsprezece ani a luat numele mamei lui. Pentru Lucas a fost cea mai grea insultă.

- Dar Lucas l-a iertat, nu?

- Oare? Nu mi se pare, spuse Marika. Cu

toate astea vrea foarte mult să-şi recucerească fiul, căci este conştient de puţinul timp care i-a mai rămas. Nu vrea să recunoască, dar este foarte mândru de realizările lui Carlo. Aş vrea să-ţi destăinuiesc un secret, Jessica. Lucas păstrează toate fotografiile şi articolele din ziar în care s-a publicat ceva despre Carlo. Iar acum este fericit că fiul lui s-a logodit, căci nu spera ca acesta s-o mai facă vreodată. Un bărbat mai slab de înger s-ar fi simţit afectat puternic de o asemenea trădare, dar Carlo a avut doar o mică decepţie... acum te rog să mă scuzi, mă caută tata.

Deci o femeie pe care o iubise Carlo îl dezamăgise cumplit... Dar de ce o duru teribil

această ultimă informaţie ? Căci el nu-i spusese c-o iubeşte, nu-şi pusese inima la picioarele ei, îi oferise doar spaţiul rămas vacant în patul lui. îi oferise foarte rece şansa de a-l accepta sau nu. Clipind surprinsă, Jessica îşi reevaluă relaţia cu Carlo. Numai

maturitatea o făcuse să-l înţeleagă. Ea era o femeie normală care timp de şase ani fusese nevoită să-şi reprime dorinţele. Indiferenţa totală pe care o manifestase Simon faţă de ea îi distrusese încrederea în propria-i feminitate. Carlo fusese cel care o învăţase că trebuie să aibă dorinţe sexuale, dar la douăzeci de ani ea fusese prea timidă pentru a le da curs. Se pare că totuşi atracţia sexuală face lumea să se învârtească. Ea nu era ca mama ei, gata să sară în orice pat, căci dacă ar fi fost aşa, ar fi făcut-o de multe ori până acum. îşi spuse că dacă el ar dispărea din viaţa ei, dintr-un motiv sau altul, ea ar putea trăi ca o călugăriţă. Numai el o putea face să se topească în braţele lui. Jessica se îndreptă spre camera ei, iar înainte de a intra văzu o dâră de lumină care se ivea de sub uşă. Carlo, fără cravată şi haină, stătea întins pe patul ei.

- Aş vrea să avem o discuţie, spuse ea. Am primit de cum mi-am revenit vizita mamei tale vitrege, care mi-a spus că tot ce se desfăşoară

între noi este o mascaradă şi chiar m-a întrebat cu ce sumă sunt plătită. S-a oferit chiar s-o dubleze.

- Sunny dădea la peşte, ca de obicei. Ar fi bine s-o ignori.

- Iar acum chiar aş vrea să dorm puţin, dacă nu te superi.

- Bagajele tale au fost deja mutate.

- Unde ?

- în camera mea, unde altundeva? Cine ne-ar mai crede că suntem logodnici dacă nu dormim împreună?

Carlo ocupa un apartament cu două băi. Ca un automat, Jessica alese una dintre ele, se schimbă şi se urcă în capătul cel mai îndepărtat al patului. Apăru şi el, îmbărcat în halat de casă, iar ea se acoperi cât putu de bine, simţind că o paşte o mare primejdie. Cum putea ea să-i explice, dacă ar fi făcut dragoste, că era virgină, cu toate că fusese căsătorită?

- De ce eşti atât de timidă? o întrebă Carlo.

Arăţi de parcă ai avea febră... şi te comporţi ca o virgină. Oricum, te asigur că nu intenţionez să fac nimic împotriva dorinţei tale.

Carlo o sărută cu multă pasiune. îşi introduse mâinile în părul ei bogat, ţintuind-o de parcă s-ar fi temut că ea vrea să evadeze, dar în momentul în care gurile lor se întâlniră Jessica simţi că nu are puterea să facă nici o mişcare. Cu fiecare secundă care trecea teama se risipea datorită căldurii buzelor lui. Jessica simţi un tremur uşor. Carlo îi sărută sânii, iar ea se lăsă sub imperiul senzaţiilor create de mâinile lui care ştiau să mângâie.

- Avem toată noaptea la dispoziţie, Jess, îi şopti
el.

Ea îl privi dezamăgită că el se oprise. Carlo reluă sărutările lungi, fierbinţi, care parcă îi scoteau sufletul din trup. Căci acum, trupul ei era ca sub acţiunea unui arc electric, iar ea fremăta de plăcere. îl trase disperată spre ea, tot mai

aproape. Rostindu-i numele Carlo o aduse deasupra lui, iar ea se simţi ca o păpuşă de cârpă şi-şi îngrop' faţa în umărului lui. îi ardea toată faţa dar se întreba deja când se va repeta scena lor de dragoste. Si atunci ea realiză ceea ce evitase să conştientizeze mult timp. îl iubea pe Carlo. Iubea fiecare lucru bun sau rău care ţinea de el: temperamentul lui coleric, aroganţa lui, încăpăţânarea. Simţea că-i piere pământul de sub picioare.

- A fost ceva extraordinar, spuse Carlo. Dacă n-aş fi asistat la căsătoria ta aş fi crezut că am fost primul tău iubit. Carlo se îndreptă spre baie dar după ce făcu câţiva paşi se opri.

- Ce naiba este asta? întrebă el surprins.

Jessica ridică ochii şi spre uimirea ei văzu fotografia lui Simon. Nu ştia cum apăruse pe noptieră tocmai de pe fundul bagajului cu care venise aici. De fapt, acum realiza că nu avusese sens s-o ia cu ea, dar era prea târziu, răul se produsese.

- De unde ai luat-o?

- De pe noptieră! Ai adus-o aici, în dormitorul meu! Te rog să dormi acolo pe sofa, Jess, nu vreau să te mai găsesc în patul meu!

Jessica era goală şi umilită. Văzând cât este de neajutorată, Carlo luă o cuvertură şi i-o aruncă în braţe.

- N-am de gând să stau aici să mă umileşti în continuare! exclamă ea.

Eram gata să admit că-l iubesc, îşi spuse Jessica, aşezându-se cât mai confortabil pe sofaua care i se indicase. De fapt îl urăsc! Era evident că iubitul ei, Carlo, era gelos pe Simon. Ea zâmbi în întuneric, cu pumnii încleştaţi. Acum nu-i mai păsa dacă nu închidea nici un ochi toată noaptea. Era sigură că nici el n-o va face.

Capitolul 1

Prânzul fu servit afară într-o grădină splendidă, în care Lucas ceruse să i se monteze nişte felinare, care se înşirau până spre plajă. Lukas Philippides n-o scăpa din ochi. Jessica roşi simţindu-se privită căci fusese trezită de

una dintre servitoare şi nu avusese timp să se aranjeze aşa cum ar fi vrut s-o facă. Dar, spre uimirea ei, când ridică privirea observă ochii lui Carlo fixând-o, şi citi în ei oarecare satisfacţie şi mândrie pentru că adusese o fată atât de frumoasă în casa tatălui său. Jessica roşi amintin- du-şi detaliile erotice ale serii care abia trecuse.

Acum era conştientă că deveniseră amanţi, şi că de data asta chiar se angajase într-o mascaradă. Oare Carlo încercase doar să-şi mulţumească tatăl care era pe moarte? Apăru şi Sunny, îmbrăcată într-o rochie înflorată, cu o pălărie care amintea de stelele cinema-ului din anii douăzeci. Era într-adevăr foarte frumoasă. Jessica se întrebă dacă nu cumva Sunny avea probleme cu băutura şi asta fusese explicaţia spuselor ei la prima vizită în camera ei. Dar din felul în care vorbea sau se mişca nu se putea vedea asta.

- Să toastăm, zise Lucas la un moment dat, pentru Carlo şi Jessica. Cununia va avea loc

marţi.

Jessica ridică mâna şi fără să vrea vărsă paharul al cărui conţinut se întinse pe masă. întâlni privirea lui Carlo care o prevenea să nu spună nimic, să nu aibă nici o reacţie. Sunny oftă şi puse o mână pe mâna soţului ei.

- Cred că ţi-ai şocat fiul, Lucas. Nu crezi că decizia ar trebui să fie a lui? Sper că nu te deranjează că intervin, dar...

- De când ai tu păreri, Sunny? spuse Lucas cu grosolănia care-l caracteriza.

- Mulţumesc, Sunny, zise Carlo, dar noi nu intenţionăm să ne căsătorim decât anul viitor.

- Ce mai contează dacă o faci acum sau la anul? Crezi că eu, ca tată, nu merit bucuria de a-mi vedea fiul căsătorit?

Carlo păli şi spuse ceva în greacă dar Lucas lovi cu pumnul în masă şi-i răspunse în engleză:

- Ajunge! Nu mai poţi schimba nimic. Am trimis invitaţiile.

Dumnezeule, cum nu văzuse nici unul dintre ei

pericolul ? Lucas era pe moarte. Nu era normal să dorească grăbirea nunţii fiului său pentru ca să se poată bucura de ea?

- O să mergem la Miami să comandăm o rochie, anunţă Marika bucuroasă.

- Aduceţi aici cel mai bun designer vestimentar, o întrerupse Lucas.

- Nu pot aranja o nuntă în câteva zile, interveni şi Sunny.

- Dar cine te-a rugat s-o faci tu! exclamă Lucas. Marika se va ocupa de toate.

Fu cel mai tensionat prânz din viaţa Jessicăi. Răsuflară cu toţii uşuraţi când Lucas se duse să se odihnească. Jessica profită de ocazie pentru a se ridica de la masă.

- Jess!

Era vocea lui Carlo, iar ea se topi văzând cât era de frumos. Jessica abia reuşi să-şi dezlipească ochii de el, amintindu-şi detalii ale nopţii trecute. în spatele lui se afla Sunny, care părea furioasă.

- Si cum crezi că vom scăpa de ceea ce ni

se pune la cale? întrebă Jessica.

- Dar nu vreau să scăpăm, Jess. Singura modalitate de scăpare ar fi adevărul, dar asta este exclus.

- Dar ai putea pretexta că nu eşti sigur de sentimentele tale! îi sugeră Jessica. El a fost căsătorit de patru ori, sunt sigură că te-ar înţelege!

- O să ne căsătorim şi apoi o să divorţăm, nu este nici o problemă!

- Dar nu vreau să mai trec prin aşa ceva...

- De ce nu, draga mea? Doar te-ai măritat cu Turner fără să-l iubeşti, nu văd de ce n-ai face-o şi cu mine?

- Dar nu este adevărat!

- Dacă l-ai fi iubit nu mi-ai fi permis să te ating nici cu un deget, replică el sec. Cât despre relaţia noastră, fii liniştită, tata nu cred că va mai trăi mult. Pentru prima oară Jessica realiză că lui Carlo îi păsa de tatăl lui. Nu ne-am înţeles niciodată, dar trecerea timpului ne-a adus din nou împreună, ne-a făcut poate mai

toleranţi, iar pe el mai generos. De aceea te rog să dai curs dorinţei lui de a ne vedea căsătoriţi.

Jessica lăsă ochii în jos. O căsătorie fără dragoste îi era de ajuns.

-Vom divorţa chiar a doua zi după moartea lui, Jess.

Jessica simţi vorbele lui ca o lovitură. Ea îl iubea ca o nebună dar asta nu însemna să se comporte ca mielul de sacrificiu. Curând Lucas va muri şi cu asta se va termina totul. Se gândi că îi datora lui Carlo un serviciu pentru bunătatea de care dăduse dovadă oferindu-i o nouă slujbă tatălui ei după ce acesta îi înşelase aşteptările. Discutând ajunseră în locul în care-i aştepta iahtul lui Carlo .Vântul năvalnic îi fâlfâia fusta umflându-i-o ca pe un balon în jurul picioarelor lungi şi bronzate: chipul ei vioi şi ochii culoarea ametistului debordau de bucurie când Carlo o ajută să urce pe punte. Nu-şi putea lua ochii de la profilul atât de masculin al lui Carlo. De fapt el era o

îngemănare de bunătate şi cruzime, de înţelegere şi nesăbuinţă, era tandru dar şi dur. Era rece, calculat, reţinut dar capabil de emoţii adevărate. Si o ura. O ura pentru căsătoria cu alt bărbat. Dar câte femei s-ar fi căsătorit cu el acum şase ani, dacă le-ar fi tratat ca pe ea?

- îţi plac plimbările pe mare, Jess? o întrebă el îmbrăţişând-o.

- N-am prea avut ocazia să fac asemenea plimbări. Dar te rog nu schimba subiectul, Carlo, îi spuse ea. De ce se teme tatăl tău că nu vrei să te căsătoreşti?

- Tata s-a căsătorit de tânăr şi nu poate înţelege cum am rezistat eu singur atâţia ani.

Jessica fu dezamăgită. Carlo o minţea, căci poate nu avea încredere în ea.

- Nici el nu pare prea fericit de căsătoria cu Sunny.

- Sunny este cu patruzeci de ani mai tânără decât el. Te-ai aştepta la pasiune din partea ei? De altfel, tata n-a căutat decât două lucruri la o femeie, să-i decoreze dormitorul şi

să-i facă copii. Jessica se crispă. Probabil că Sunny se măritase pentru bani, dar plătise prea scump pentru plăcerea de a-i avea. Se întrebă dacă şi Carlo dorea mai mult de la o femeie decât tatăl lui. O adusese aici ca pe logodnica lui, dar ea

era tot mai decepţionată cu fiecare oră care trecea.

Carlo o întoarse brusc cu faţa spre el, iar ea observă cu strângere de inimă ridurile care îi aspriseră chipul.

- Aş vrea să uităm de Paradiso şi de cei care locuiesc aici, pentru câteva momente, spuse el sărutând-o. Când fac dragoste cu tine, uit de orice altceva, este cea mai dulce uitare.

Jessica se lăsă condusă de Carlo într-una dintre cabine şi observă că echipajul părăsise iahtul cu una dintre bărcile cu motor de la bord.

- Cu şase ani în urmă aş fi putut împiedica mariajul tău cu Turner, dar n-am făcut-o. Te-am lăsat să iei singură hotărârea.

- La naiba! strigă Jessica, n-a fost vorba de nici o hotărâre, m-ai tratat ca pe o prostituată. N-ai făcut nici cea mai mică încercare de a înţelege cum mă simţeam, căci eu l-am trădat pe Simon. Am făcut un gest foarte urât faţă de bărbatul pe care credeam că-l iubesc şi n-o să mi-o iert niciodată.

- Bine că acum recunoşti că nu-l iubeai aşa cum ai susţinut.

Carlo o părăsi şi intră în cabina iahtului. începu drumul spre casă, în timpul căruia nici unul nu mai scoase vreun cuvânt iar ea îl suportă cu greu căci nu se putea obişnui să-l vadă în starea asta. Ajunşi la vilă, Jessica petrecu mult timp cu toaleta personală şi cu alegerea rochiei pentru cină, nefiind încă hotărâtă dacă să mai coboare. în cele din urmă se decise la o rochie neagră care se potrivea cu starea ei de spirit. Era o rochie foarte mulată pe trup şi Jess se gândi că va rivaliza cu Sunny.

Lucas lipsea de la masă când în cele din

urmă coborî şi ea.

- Lucas se odihneşte, o informă Sunny. Este pe moarte iar eu mă simt deja înmormântată, spuse ea, dar nimeni nu-i răspunse. Urăsc locul ăsta! strigă Sunny disperată.

- Dar nu te ţine nimeni cu forţa aici, îi răspunse Marika liniştită şi calmă ca întotdeauna.

Carlo, care apăruse între timp încercă s-o consoleze pe Sunny, apoi spuse:

- Cred că ar fi mai bine să mă duc să stau cu el, şi dipăru fără a o privi pe Jess.

După cină, Jessica se duse să viziteze casa. Când ajunse în bibliotecă fu atrasă de numărul mare de cărţi care se afla acolo şi începu să răsfoiască una dintre ele. Era una dintre cărţile Janei Austin, pe care mai începuse s-o citească odată dar renunţase după primele pagini. Si de data asta renunţă destul de repede şi se îndreptă spre terasă.

- N-o iubeşti şi el nu te poate forţa să te însori cu ea! auzi vocea lui Sunny.

- Te rog să te controlezi, îţi dai seama ce s-

ar întâmpla dacă s-ar afla că suntem aici amândoi?

- Pe mine mă doreşti, nu pe ea! Iar eu te ador! Stii cât am riscat pentru tine!

Jessica nu mai putu face nici un pas. Simţea că-i pocnesc urechile, nu mai putea respira.

- De ce nu-i spui că nu vrei să te însori cu ea? repeta Sunny. Numai tu îl poţi înfrunta, eu nu mai pot să aştept până moare Lucas!

Capitolul 8

Jessicăi îi scăpă un strigăt involuntar şi Carlo se întoarse imediat în direcţia ei. Dar ea fugi cât putu de repede, cu dorinţa de a scăpa. O luă spre grădină, singurul loc în care se simţea în siguranţă.

- Jessica ! strigă Carlo.

Deodată, în calea ei se aprinseră lumini care o ajutară să vadă mai bine aleea. Jessica fugea orbeşte, fără a-i păsa de tufişurile care o zgâ- riau. Cu toate că-şi pierdu şi un pantof, continuă să fugă spre treptele care coborau spre plajă, fără a-i păsa că se rănise. Carlo era

pe

urmele ei. Ajunse la plajă şi se ascunse printre tufişuri, luptând disperată să-şi potolească bătăile inimii şi respiraţia care-i făcea probleme.

Auzi din nou strigătul lui Carlo şi inima îi îngheţă. îl văzu trecând chiar pe lângă ea, îndreptându-se spre plajă, cu mişcări bruşte. Secretul pe care-l aflase ea o făcea foarte vulnerabilă şi trebuia să-şi păzească pielea. Jessica porni în direcţie opusă celei în care se afla Carlo. Rochia i se agăţă într-un tufiş şi-i răni abdomenul destul de serios. Se străduí să respire normal, apoi se prăbuşi.

Carlo avea o legătură cu Sunny, soţia tatălui său. Era ceva ce i se părea atât de imoral. Cum fusese ea atât de oarbă? Sunny ştiuse că ea era doar un pion în acel joc al păcălirii lui Lucas. Oare acesta suspecta ceva? Oare din cauza asta fusese prezenţa ei necesară, pentru a adormi vigilenţa lui Lukas? Dumnezeule, nu era de mirare că nimeni nu-i

spusese adevărul. Carlo era pregătit chiar să se căsătorească cu ea pen-

tru a o convinge de contrariu! Făcuse dragoste cu ea în timp ce femeia pe care o iubea cu adevărat dormea sub acelaşi acoperiş. Deci Sunny era geloasă pe ea şi avea toate motivele să fie. Dar în acel moment trosni o rămurică sub picioarele ei.

- Eşti rănită la picioare, nu mai continua fuga asta prostească, Jess. Vino aici, ai nevoie de îngrijire. Mă simt ca în faţa plutonului de execuţie dacă continui tot aşa.

- Acolo ar trebui să te afli! Sunteţi doi ticăloşi care păcăliţi un om aflat pe moarte. Mă simt umilită şi murdărită, scoate-mă de pe insula asta cât mai repede.

- Ce nedreaptă e viaţa asta, Jess! Femeia pe care n-o vreau este obsedată de mine, iar cea pe care o iubesc fuge de mine! Ce crezi tu despre toate astea, Jess?

- Cred că dacă n-ar fi fost problema moştenirii, voi doi aţi fi fost împreună în faţa

lumii întregi, fără să vă pese de nimic.

- Vrei să mă asculţi o clipă, Jess? între mine şi Sunny nu este nimic, nici n-a fost vreodată iar despre viitor ce să-ţi mai spun? Nu mă gândesc defel la ea.

Jessica ridică faţa înroşită de plâns şi-l privi.

- Acum şase luni am cunoscut-o pe Sunny la o petrecere la Roma. Ea ştia că Lucas este pe moarte şi de atunci tot aleargă după mine.

- Aleargă după tine?

- Exact. Am invitat-o de câteva ori la cină pentru că este soţia tatălui meu, dar ea a luat altfel invitaţia mea. A apărut pe neanunţate în apartamentul meu din Londra, cerându-mi s-o găzduiesc peste noapte, sub nu mai ştiu ce pretext, dar ea urmărea cu totul altceva... Mi-a mărturisit că este îndrăgostită de mine iar eu am dus-o la miezul nopţii şi am cazat-o într-un hotel. Din cauza ei te-am adus aici, am vrut s-o ţin la distanţă. S-o fac să înţeleagă că în viaţa mea există altcineva.

- Dar este atât de frumoasă, şopti Jessica.
- Asta nu contează prea mult.
- Deci totul a fost doar o furtună într-un pahar cu apă, nu? îmi cer scuze, am presupus că...
- Să nu te mai grăbeşti la concluzii în ceea ce mă priveşte, Jess.

Carlo întinse mâinile spre ea şi o îmbrăţişă. Simţindu-se mai liniştită acum, datorită confidenţelor pe care i le făcuse Carlo, ea îl privi în ochi de parcă ar fi vrut să găsească acolo o confirmare la spusele lui.

Carlo o duse spre casă în braţe, observând că ea şchiopăta.

- Nu vreau să mă duci acolo! protestă ea.

Dar el nu se lăsă impresionat de rugăminţile ei şi o cără până la liftul cu care tatăl lui urca spre grădină, iar când uşile acestuia se închiseră, răsuflă uşurat. Carlo o forţă să-l sărute.

- Ne-ar putea surprinde cineva...

- Dacă nu te voi avea acum, simt că voi

muri, suspină Carlo. Mă înnebuneşti, întotdeauna ai avut acest efect asupra mea.
Jessica ar fi vrut să-i spună că-l iubeşte, dar se opri înainte de a o face.

- Ar fi mai bine să ieşim de aici, spuse ea, lumina asta roşie indică o defecţiune şi ar putea să apară cineva pentru reparaţii.

Carlo o duse în dormitor şi închise uşa.

- Ne-am comportat ca doi adolescenţi nesăbuiţi, iar eu am şi uitat de rănile tale.

- Nici eu nu mi-am adus aminte de ele ! mărturisi ea.

Carlo o duse în baie de unde scoase o trusă medicală, îngrijindu-i rănile. Se comporta incredibil de atent, era tocmai opusul bărbatului pe care-l cunoscuse ea. Apoi o aşeză pe pat.

- Noaptea trecută, când am văzut fotografia soţului tău am simţit că-mi pierd minţile. Doar l-ai preferat pe el, era normal să fiu gelos.

- Nu l-am preferat...

- Iar eu refuz să cred că sunt al doilea ca importanţă. Cu toate astea nu văd de ce eviţi să discuţi relaţia ta cu Turner, căci viaţa mea este ca o carte deschisă în faţa ta. Stiu de la tatăl tău că n-ai avut o căsnicie fericită. Si asta nu din cauza bolii soţului tău.

- Nu vreau să vorbesc cu tine despre Simon.

- De ce nu? A murit de câtva timp. Nu mai poate fi afectat de asta.

Jessica era conştientă de faptul că nu-i era neloială lui Simon dacă discuta despre el cu Carlo. Cum putea să-i spună unui bărbat atât de viril şi senzual cum era Carlo, că Simon nu consumase căsătoria lor? Probabil că el va râde. Va face haz de căsătoria ei care fusese o farsă chiar de la început şi va afla cu stupoare că el fusese primul ei iubit. Jessica simţea că nu trebuia să întineze memoria lui Simon.

- Cum se simte Lucas? îl întrebă pe Carlo care fusese sunat la telefon, ceea ce întrerupsese discuţia lor.

- Are insomnii, oftă Carlo. S-au ivit şi nişte probleme la un transport de la Atena, aşa că va trebui să le rezolv. Voi pleca la ora şapte şi mă voi întoarce în noaptea dinaintea nunţii.

Pe figura Jessicăi se citi dezamăgirea.

- Arăţi extraordinar! spuse Marika privind-o cu admiraţie. Fratele meu nu-şi va lua ochii de la tine.

Jessica nu şi-l putea imagina pe Carlo venerând-o. El era un bărbat cu picioarele pe pământ dar sora lui rămânea o romantică incurabilă. Jessica şi-ar fi dorit de fapt să îmbrace un taior elegant în ziua căsătoriei, nicidecum o rochie de mireasă ca aceea care-i fusese comandată.

- Toate nevestele mele au purtat alb, se auzi vocea lui Lucas. Face parte din spectacolul în sine...

- Dar eu sunt văduvă.
- Nu contează, trebuie să te îmbraci în alb.

După ce Lucas şi Marika plecară, Jessica realiză că în mai puţin de douăzeci şi patru de

ore urma să fie o femeie căsătorită. Căsătorită cu bărbatul pe care-l iubea dar de care nu era iubită şi totul era o farsă pentru a satisface un bătrân aflat pe moarte. Jessica privea cu nostalgie rochia de mireasă când apăru Sunny ca o furtună, îmbrăcată într-o rochie de culoare închisă. Jessica nu mai dăduse ochii cu ea de vreo patruzeci şi opt de ore, de la convorbirea acesteia cu Carlo, pe care ea o surprinsese.

- Doreşti ceva? o întrebă Jess.

Sunny o privi cu ochi reci.

- Ai devenit foarte sigură pe tine, dintr-o dată, nu? întrucât ai auzit discuţia noastră de acum câtva timp n-ai fost afectată în vreun fel?

- N-am aflat nimic care să mă deranjeze, minţi Jessica.

- Si tu îl iubeşti, nu? Biată Jessica. îmi imaginez cum te-a minţit Carlo...

- Dacă nu te deranjează, aş vrea să rămân singură, Sunny.

- Observ că eşti foarte politicoasă. Vreau să ştii doar că acum nici una dintre noi nu contează pentru el. Nu vrea decât să-şi bucure tatăl, care se află pe ultima sută de metri.

- Nu văd de ce n-ar face-o.

- Stiai că moştenirea pe care o va primi este condiţionată de căsătorie? Carlo a avut nevoie de o mireasă care să-i facă toate jocurile şi să fie atât de prostănacă încât să închidă ochii în faţa realităţii.

Jessica păli.

- Nu cred nimic din ce spui, Sunny.

- Eşti naivă şi nu ai idee ce fel de bărbaţi există în familia asta, îi spuse Sunny cu dispreţ. Pe Carlo îl înţeleg. El mă vrea pe mine şi mă va avea, dar nu va face un pas greşit cât timp tatăl lui este în viaţă. Numai Lucas îl ţine pe Carlo departe de mine şi desigur... banii lui.

Cu aceste vorbe Sunny ieşi, iar Jessica începu să se simtă rău. Carlo o minţise. Nu se căsătorea cu ea numai pentru a-şi mulţumi tatăl care era pe moarte, avea şi alte motive,

pecuniare mai ales.

Jessica începu să împacheteze rochia de mireasă, hotărâtă să nu se lase folosită.

- Ce naiba faci acolo?

Jessica ridică privirea şi întâlni ochii lui Carlo.

- Nu vreau să aibă loc această căsătorie! declară ea.

Capitolul 9

Carlo o privi, surprins de tristeţea din ochii ei.

- Nu ştiu ce naiba este în capul tău acum, dar căsătoria de mâine va avea loc cu orice preţ! Chiar dacă va trebui să uzez de forţă!

- Nu! Sunny mi-a spus de ce vrei să te căsătoreşti! sări Jessica. Iar eu refuz să fac parte dintr-un joc atât de murdar. M-ai minţit, totul n-a fost decât o minciună ieftină şi grosolană pentru ca să pui mâna pe moştenire.

Carlo o privi uimit, apoi izbucni într-un râs sălbatic, iar ea-l privi descumpănită căci nu era reacţia la care s-ar fi aşteptat.

- Dio! Tu ai crezut-o? Jessica, eu am fost moştenitorul tatei chiar din ziua în care m-am născut, şi în pofida problemelor dintre noi, el n-a modificat niciodată testamentul. De ce oare mi-ar fi pus condiţia să mă căsătoresc?

- Pentru că vrea să te vadă aşezat la casa ta, cu familia ta.

- Lucas Philippides să vrea pentru mine ceea ce el n-a făcut? Căci a fost însurat de patru ori şi a avut o mulţime de amante! De ce ar vrea să intervină în viaţa mea astfel, impunându-mi ceea ce el n-a făcut?

Jessica nu era dispusă să cedeze aşa de uşor fără să se certe cu el, de data asta.

- Si atunci de ce atât fratele cât şi sora ta sunt foarte fericiţi că te însori?

Trăsăturile lui deveniră dintr-o dată mai dure, parcă.

- Bine, o să-ţi spun. Cu zece ani în urmă tata s-a culcat cu femeia căreia îi cerusem să-mi fie soţie.

- Ce-ai spus? întrebă Jessica nevenindu-i să creadă.

- Lucas m-a invitat la el cu câţiva ani în urmă, iar eu mi-am adus şi logodnica. Acum Lucas este doar o umbră a ceea ce a fost odată. Pe atunci era foarte viril şi atrăgea multe femei. Mă chemase să-mi propună să lucrez pentru el, căci fratele meu obişnuia să bea cam mult, de aceea Lucas voia ca eu să-i iau locul. Cu această ocazie, Lucas a ademenit-o pe Bella în patul lui. Pe atunci eu aveam douăzeci şi opt de ani iar Bella doar douăzeci şi cinci. I-am prins asupra faptului şi am fost foarte nefericit căci deşi ştiam că în el nu pot avea încredere, contam pe ea şi pe iubirea pe care susţinea că mi-o poartă. Ea a făcut prostia să creadă că Lucas o va lua de nevastă dar el a părăsit-o după câteva săptămâni. Ei, acum ai aflat de ce se bucură atât el cât şi sora mea că mă căsătoresc. Pe el îl ajută să treacă mai uşor peste episodul cu Bella.

- Si cum ai putut să treci peste asta?

- Pentru că-l cunosc prea bine. Este ca un taur care intră într-un magazin cu bibelouri, dis-

truge totul şi-i lasă pe alţii să plătească pentru asta, dar totuşi este tatăl meu. Carlo îi privi trăsăturile palide. Acum înţelegi de ce sunt tatăl şi sora mea mulţumiţi că mă căsătoresc, conchise el. Jessica era încă în stare de şoc. Mă deranjează însă că ai luat drept adevărate cuvintele unei persoane care nu trebuia să prezinte încredere pentru tine. Sunny este geloasă şi gata să facă totul pentru a ne despărţi, nu te-ai gândit la asta?

Jessica nu avusese răgazul necesar pentru a gândi şi acţionase impulsiv. Roşi.

- îmi pare rău, Carlo.

- Am crezut că am ajuns la o înţelegere cu tine şi văd că m-am înşelat. Mi-am deschis inima în faţa ta, iar tu ai încercat să mă loveşti. în ochii tăi sunt încă nemernicul de acum şase ani. Jess, tatăl tău te aşteaptă jos, în salon, vrea să-ţi vorbească. L-am adus aici ştiind că

vei vrea să-l ai alături de tine la cununie. Ar fi bine să te pregăteşti pentru cină.

De ce ascultase vorbele lui Sunny, care desigur, din gelozie, susţinea cele mai mari aberaţii? Jessica îşi acoperi faţa cu mâinile. Iar Carlo avea dreptate, ea nu avusese încredere în el. Dar în Simon avusese încredere încă din copilărie iar el o dezamăgise cumplit, şi nu-i păsase că o va răni. Nu-i păsa de ceea ce făcuse şi se bazase pe prietenia şi loialitatea ei pentru a păstra tăcerea asupra mariajului lor eşuat. Deodată ea simţi că-i datorează adevărul lui Carlo, indiferent cât o afecta acest lucru. Se duse spre el şi-l găsi, pe jumătate dezbrăcat, în dormitor.

- Carlo, îţi datorez adevărul despre căsătoria mea, şopti ea.

- Poţi să-l ţii ca pe o icoană în sufletul tău, închis pentru totdeauna. Nu vreau să concurez cu o fantomă. Simon aparţine trecutului şi este irele- vant pentru mine ca şi ziarul de ieri. Important este că mi-ai trădat încrederea.

Oricum, ne vedem la masă, ar fi mai bine să-ţi speli faţa.

în timpul cinei, Gerald Amory discuta foarte însufleţit cu Marika, iar Jessica abia avu timpul necesar pentru a-şi săruta tatăl căci apăru Lucas şi le întrerupse momentul plăcut de revedere.

Oricum, după cină avură ocazia să discute liniştiţi câteva secunde.

- Carlo mi-a făcut capul mare în timpul zborului, mi-a spus cât de mult te iubeşte, încă de acum şase ani. A mai adăugat că starea precară în care se află tatăl lui îl forţează să urgenteze căsătoria, dar că ar fi făcut-o oricum. Carlo este un caracter mai complex decât am vrut eu să admit. Am crezut că este doar foarte rece şi controlat, căci e un om de afaceri, dar am văzut că poate să iubească, să aibă sentimente, emoţii... Tu ce simţi pentru el?

- îl iubesc la nebunie, tată, se confesă Jessica.

- Dar eşti mai rezervată din cauza vieţii pe care ai văzut-o la mine şi la mama ta, probabil, oftă el cu regret.

Jessica se culcă devreme în seara aceea, iar Carlo nu-şi făcu apariţia. Dimineaţa următoare i se servi micul dejun în pat şi ea nu putu să nu sesizeze atmosfera specială, de sărbătoare, care domnea în toată casa. Marika îi explicase că va fi o nuntă restrânsă. Participau doar rudele, prietenii tatălui ei, partenerii de afaceri ai lui Carlo şi Lucas. Coborî şi fu întâmpinată de toţi cei care aşteptau să vadă mireasa. Carlo îi zâmbi de cum o văzu şi inima ei începu să bată mai tare, readucându-i culoarea în obraji. Ceremonia se oficie atât în greacă cât şi în engleză. Carlo îi puse inelul pe deget cu mişcări foarte sigure, dar fără a săruta mireasa conform obiceiului.

- Mă bucur că s-a terminat farsa asta, şopti Jessica. Carlo o întoarse cu faţa spre el ca pe o păpuşă, şi-i strivi gura cu un sărut.

- Nu mai este nici o farsă acum, Jess, eşti

soţia mea legală.

în timpul cinei care urmă ea observă de câteva ori că privirea lui Carlo era aţintită asupra lui

Sunny care strălucea într-o superbă toaletă, atrăgând privirile tuturor. Carlo o invită la dans şi Jessica fu foarte stânjenită pentru că nu dansase cu el niciodată, nu avusese nici o întâlnire cu el, dar ea-l iubea cu o pasiune care creştea cu fiecare moment de nesiguranţă.

- Când o să-mi vorbeşti din nou? îi şopti ea.

- Dar ţi-am vorbit mereu, Jess. Dar nu cumva vrei să spui că ar trebui să spun ceea ce ai vrea tu să auzi?

- Am spus că-mi pare rău... ce mai vrei să fac? Să mă târăsc la picioarele tale?

- Jess, am numărat orele cât am fost departe de tine, iar când am venit şi te-am văzut făcându-ţi bagajele...

Carlo o luă în braţe. Urcând scările se întâlniră cu Lucas care le făcu semn să se apropie.

- Ce-ai zice, spuse el, dacă te-aş informa că nu i-am lăsat nici o drahmă?

- Aş spune că nu are nevoie de mai mulţi bani decât are acum.

- Se vede că-l iubeşti şi o să-l faci fericit. De fapt, asta-mi doresc pentru fiul meu, mai spuse bătrânul.

Jessica o văzu pe Sunny care strălucea în mijlocul invitaţilor. în momentul acela apăru şi Marika.

- Bărbaţii o găsesc irezistibilă pe Sunny, nu ţi se pare?

- Bărbaţii de genul tatălui meu, fu Marika de acord. Este foarte decorativă, e drept. Tocmai pentru asta a luat-o şi Lukas de nevastă. Deşi trebuie să recunosc că în ultimul timp Sunny m-a cam surprins..

- Prin ce?

- A dus o viaţă foarte retrasă aici, la Paradiso, şi s-a descurcat mai bine decât m-aş fi aşteptat. Dar de fapt ea ştie că o aşteaptă libertatea şi nu este femeia care să rămână

singură prea mult timp. Acum cred că-l vânează pe următorul soţ. Lucas a încheiat un contract prenupţial cu ea şi la moartea lui ea nu obţine mare lucru, din cauza asta este

supărată şi bea cam mult. Curând, observară că Sunny dispăruse, iar Marika îl trimise pe Carlo în căutarea ei.

- Când bea prea mult, Sunny vorbeşte vrute şi nevrute, de aceea trebuie ţinută sub observaţie.

Jessica îl văzu în capul scărilor pe Carlo şi nu mai ezită, îl urmă. Intră în încăperea unde dispăruse el şi o văzu pe Sunny pe jumătate dezbrăcată alături de un tânăr care-şi cerea scuze, ruşinat.

- Nu pe mine mă vrei, zise Sunny privindu-l pe Carlo. Atunci de ce eşti aici?

- Te rog să cobori, Jessica, îi spuse Carlo, nu este nevoie să asişti la asemenea scene.

- Nu este ea chiar aşa de sensibilă, Carlo, n-o mai proteja atât, spuse Sunny. I-am găsit dosarul în biroul lui Lukas. Maică-sa a fost

ninfomană, iar taică-su hoţ. N-ai făcut o alegere prea grozavă. Iar primul ei soţ a fost homosexual, chicoti Sunny.

Carlo rămase ca o stană de piatră.

- Homosexual? repetă el fără a-i veni să creadă.

Jessica îngheţă şi ieşi din încăpere. Era foarte clar că Lukas Philippides pusese să se facă o adevărată anchetă în privinţa ei.

- Te rog să-ţi revii, o scutură Carlo, care părea foarte furios. Jessica era foarte nefericită căci cu o seară înainte voise să-i spună adevărul despre prima ei căsătorie. Este adevărat ce am auzit?

- Nu este problema ta, Carlo. De fapt ar trebui să ceri informaţii suplimentare de la Sunny pentru a te lămuri singur.

- Dumnezeule, dacă este adevărat, nu mai răspund de faptele mele!

Carlo o forţă să revină în mijlocul invitaţilor ţinând-o strâns de braţ. Restul petrecerii trecu fără ca ea să-şi mai poată reaminti ceva. După

ce invitaţii plecară, Carlo îi spuse pe un ton tăios:

- Eşti o adevărată cutie a Pandorei! Mai este ceva ce ar trebui să aflu?

- Nu sunt singura care are secrete. Tu de ce nu mi-ai spus că Sunny ţi-a pus gând rău? Iar tatăl tău cum a îndrăznit să mă investigheze ?

- Aş fi vrut să fi ordonat eu această cercetare, dar se vede că am fost prea prost. Oricum, o să cer să se distrugă toate dovezile. Nu-mi place ca Sunny să-şi bage nasul în actele lui. Acum, aş vrea să iei totul de la început şi să-mi povesteşti.

- Seara trecută n-ai fost dispus să asculţi...

- Seara trecută habar n-aveam ce ascunzi.

- Nu ascundeam nimic, căsătoria mea a fost doar problema mea.

- Cu şase ani în urmă ai făcut-o şi problema mea.

- Când i-am spus lui Simon ce s-a întâmplat între noi, el a spus că nu-l

interesează, că mă iubeşte oricum.

- Ce a spus? repetă Carlo căruia nu-i venea să creadă.

- Eu am vrut să anulez nunta. El m-a implorat să n-o fac, pentru că nu va putea să trăiască fără mine.

- Iar tu ai înghiţit asta? o întrebă Carlo.

- Am crezut că mă iubeşte atât de mult încât îmi iartă această aventură.

- Deci te-ai măritat cu el pentru că-l compătimeai?

- Mă simţeam în siguranţă cu el şi am crezut că vom fi fericiţi! Relaţia noastră nu s-a bazat niciodată pe sex. Ce s-a întâmplat cu tine m-a speriat puţin, iar felul în care ai reacţionat după aceea...

- Continuă, dă vina pe mine!

- Simon s-a îmbătat chiar din prima noapte, şi apoi în fiecare noapte care a urmat. Am crezut că era afectat de confesiunea mea, n-am dormit nici măcar în aceeaşi cameră, iar de câte ori încercam să-i vorbesc despre asta,

se întorcea şi pleca.

- Si de ce naiba nu l-ai părăsit?

- Numai când s-a îmbolnăvit a recunoscut că este impotent.... că n-a dorit fizic nici o femeie vreodată... îi era teamă ca familia şi prietenii să nu-l creadă homosexual şi de asta s-a însurat cu mine.

- Si pe nemernicul ăsta l-ai considerat tu cel mai bun prieten? De ce ai continuat să-l aperi? Ce ţi-a oferit el?

- Nimic. Dar am crezut că-l iubesc, de fapt am crescut convinsă fiind că-l iubeam.

- Dar pe mine m-ai minţit cu patru zile în urmă când am făcut dragoste. De ce, Jess? Erai virgină, de ce n-ai spus asta?

- Am simţit că nu trebuie să întinez nicicum amintirea lui Simon, mărturisi ea.

- Să mergem spre plajă, spuse Carlo brusc, simt că mă sufoc în casa asta.

Ieşiră pe plajă şi se plimbară o vreme în tăcere. Era o noapte minunată. Ea îşi scoase papucii şi lăsă apa să-i ude picioarele.

- Vino aici, Jess, îi spuse Carlo înlănţuind-o cu braţele lui puternice. Jessica simţi dintr-o dată că picioarele îi sunt tot mai slabe, adrenalina începu să-i pulseze în vene şi fu pentru prima oară când ea îşi lăsă trupul să răspundă dorinţei lui Carlo, fără reţinere, fără cea mai mică ruşine. Acesta

exclamă bucuros când observă că sânii ei erau liberi. Jessica se lăsă sub imperiul pornirii atavice de a poseda şi de a fi posedată, de a şterge acele zile de incertitudine. Ajunseră la o limbă de pământ, nefiind capabili să se mai despartă nici măcar o secundă. Jessica desfăcu braţele în aşteptare, simţind fiecare părticipă a trupului ei tremurând de dorinţă. Timpul nu mai avea acum semnificaţie nici dimensiuni pentru ei. Iar când în cele din urmă Carlo veni spre ea, fu ca şi cum ea ar fi murit şi s-ar fi renăscut într-o mare de senzaţii. Era agonie şi extaz, se bucurară de fiecare moment.

- Ce-ar fi să renegociem căsătoria noastră, Jess? o întrebă el.

- Cu tine sunt gata să fac orice, Carlo.

Plecară spre vila tatălui lui, unde ajunseră tocmai la timp spre a o găsi pe Marika într-o stare deplorabilă.

- Lucas a mai avut un atac...

In acel moment Jessica înţelese că luna ei de miere era terminată.

Capitolul 10

Jessica se cutremură. Lucas lăsase toate instrucţiunile necesare pentru înmormântare. Ultima lui dorinţă fusese să fie înmormântat în pământul Greciei, unde odihneau şi părinţii lui. Ceremonia fu una restrânsă, dar presa nu se sfiise să participe, deşi era împiedicată de cordoanele poliţiei.

- Este timpul să plecăm, îi spuse Marika, spri- jinindu-se de braţul Jessicăi. Nu mi-aş fi închipuit că o să-mi lipsească atâta, se confesă ea. Ne-am petrecut toată viaţa împreună, iar el mi-a spus mereu ce am de făcut. Mă simt pierdută fără el.

Si nu era singura care simţea astfel. Jessica se simţea părăsită, deşi îşi spusese zile la rândul că nu trebuia să fie egoistă, Carlo nu numai că pierduse un tată, dar moştenise şi toate problemele imperiului creat de acesta. Din nefericire o moştenise şi pe văduva lui Lucas, care, în faţa lumii, părea neconsolată, se gândi Jessica cu amărăciune. In zadar încercă ea să simtă compasiune pentru Sunny, căci aceasta plângea cu lacrimi amare doar când era Carlo de faţă. Era greu de crezut că Sunny era chiar atât de distrusă de moartea soţului ei, iar dacă într-adevăr aşa era, însemna că era o foarte bună actriţă care-şi juca rolul perfect. Iar Carlo era înduioşat fără îndoială de reprezentaţia ei, căci devenise mai apropiat şi mai înţelegător cu ea. De fapt, pe Jessica o îngrijora Carlo care nici măcar nu mai mergea în aceeaşi maşină cu ea, ca să nu mai vorbim de faptul că uneori nici nu mai dormeau în acelaşi pat. Carlo lucra toată noaptea, mânca la ore imposibile şi era

permanent însoţit de trei asistenţi.

- Eu o să mă duc la culcare, spuse Marika, atunci când ajunseră la casa lui Lukas de la Atena. Jessica urmări cu strângere de inimă cum Carlo o ajuta pe Sunny să coboare din maşină, iar ea alcătuia imaginea, simbolul fragilităţii feminine. Sunny era doar o sursă de necazuri, îşi spuse Jessica. Iar Carlo se căsătorise cu ea doar pentru a-i îndeplini dorinţa tatălui ei, dar acesta era mort acum. Era foarte conştientă că singura atracţie dintre ei era cea sexuală, şi chiar şi asta era pe terminate. Jessica avu sentimentul că relaţia lor se va sfârşi curând. De ce n-ar fi divorţat Carlo chiar acum, doar îi precizase că nu va rămâne căsătorit cu ea nici o zi după moartea lui Lucas.

- Carlo, auzi vocea lui Sunny, la ce oră vrei să mâncăm? îl întrebase de parcă Jessica nici n-ar fi fost acolo.

- La şapte. In acel moment, doi dintre angajaţii săi şi un reporter îl abordară cu

diferite probleme. De aceea, Carlo trecu pe

lângă ea fără a-i adresa vreun cuvânt. Când în sfârşit o făcu, Jessica simţi nevoia să fie rea.

- Dacă o să vrei să vorbeşti cu mine, va trebui să stabilim o întâlnire, şuieră ea.

- Bine, va fi la miezul nopţii, fu răspunsul lui Carlo, care o urmă.

Dar nu erau cu adevărat singuri.

- întotdeauna va fi aşa? şopti ea disperată.

- Nu, dar va mai dura câtva timp până se va reinstaura calmul. Lucas ţinea sub control toate problemele imperiului pe care l-a creat. A lucrat optsprezece ore pe zi până la sfârşitul vieţii.

Jessica remarcă nu fără amărăciune că acela care-i vorbea nu mai era Carlo Saracini, ci Carlo Philippides, fiul lui Lucas, un bărbat care se dedica trup şi suflet afacerilor. Oare mai era loc şi pentru ea în această lume a lui? Jessica cină singură cu Sunny, căci nici măcar Marika nu ieşise din apartamentul ei.

- Nu arăţi prea bine, spuse Sunny, era mai

bine să rămâi în camera ta.

- Nu mă simt obosită.

- Ai vrea să scapi de mine, nu? Dar este momentul să afli că nu voi pleca nicăieri. Lucas nu mi-a lăsat nimic. De aceea, acum depind de Carlo.

Jessica o străfulgeră cu ochii ei de culoarea ametistului.

- Si intenţionezi să uzezi din plin de starea asta de lucruri?

- Poţi să-l întrebi pe Carlo dacă vrea ca eu să părăsesc locul acesta. O să primeşti un răspuns negativ. Si nu va mai dura mult până îşi va face publice sentimentele faţă de mine.

- Aş vrea să schimbăm subiectul, Sunny.

- Chiar dacă l-am schimba, acesta este adevărul, Carlo se foloseşte de tine. Vei sfârşi prin a fi umilită şi alungată de aici.

- Carlo nu te iubeşte, Sunny.

- Poate, dar mă doreşte şi asta este destul.

Jessica se ridică şi părăsi salonul. Nu avea rost să se certe cu Sunny, dar se gândi că

aceasta nu putea avea dreptate, Carlo nu dăduse nici un semn că ar fi dorit-o pe Sunny. De aceea îl primi cu reţinere când acesta veni la culcare, la miezul nopţii, aşa cum promisese.

- Este adevărat că Sunny va rămâne aici?

- Deocamdată da, murmură Carlo.

- Desigur, nu-ţi sugerez s-o dai afară, dar tatăl tău avea atâtea proprietăţi...

- Deocamdată rămâne aici, asta este tot ce-ţi pot spune.

Jessica se repezi spre el după ce trase aer în piept pentru a avea curajul necesar ca să-l înfrunte.

- Deci ai vrea să locuiesc sub acelaşi acoperiş cu o femeie care pretinde că te iubeşte şi face din asta un lucru public... sau sunt alte motive pentru care ar trebui să accept compromisul ăsta?

- Dumnezeule, Jessica! Nici nu l-am înmormântat bine pe tata!

- Cred că Sunny i-a dorit moartea!

- Ca toţi oamenii nefericiţi, spune la supărare lucruri pe care nu le crede nici ea!

- Este o femeie prefăcută, care te manipulează, Carlo, nu înţelegi?

- Jess, în prezent, ca văduvă a tatălui meu, Sunny este în responsabilitatea mea. Dacă o dau afară din casă nu are unde să se ducă, are şi ea dreptul să locuiască aici. Se teme de ceea ce o aşteaptă şi din acest motiv a căutat protecţia mea.

- Pe care tu i-ai acordat-o cu mare plăcere. Ce tablou înduioşător! Macho şi femeia fragilă care se agaţă de fiecare vorbă a lui.

- Cred că eşti prea geloasă, Jess! spuse Carlo părăsind încăperea.

Jessica lăsă să treacă un timp, părăsi apoi patul şi porni pe coridoarele casei luminate ca ziua, în căutarea lui Carlo. Căci el venise la ea căutând căldură şi înţelegere, iar ea îi reproşase o eventuală legătură cu Sunny. Işi spuse că avea

capacitatea de a rezolva singură problema acesteia fără a-l mai implica pe el. Indreptându-se spre dormitorul lui Carlo, trecu prin dreptul bibliotecii de unde se strecura pe sub uşa masivă de stejar o dâră de lumină. Bingo! Numai că de data asta nu obţinu jackpotul, când deschise uşa cu intenţia de a-l surprinde. Il văzu pe Carlo întins pe o sofa, cu Sunny alături. Amândoi erau cufundaţi într-un somn relaxant, de îndrăgostiţi care dormeau profund după ce făcuseră dragoste. Minunatul păr al lui Sunny era împrăştiat pe pieptul lui Carlo. Jessica se întoarse în apartamentul lor şi ridică receptorul.

- Am nevoie de o maşină care să mă ducă la aeroport, chiar acum. Domnul Philippides doarme şi nu vreau să fie trezit. Dar după ce lăsă receptorul jos, îşi spuse că poate cei doi nici nu apucaseră să facă dragoste căci Carlo era îmbrăcat în costum, dar Sunny... Se gândi dezgustată la cei doi care arătau ca Romeo şi Julieta.

- Deci, ce trebuie să-i spun lui Carlo? întrebă Gerald Amory. Admit faptul că te-ai cam grăbit măritându-te cu el, dar trebuia să-i spui tu totul, nu prin intermediul meu! Mă sună mereu, ştie că suntem foarte apropiaţi şi că tu n-ai pleca undeva fără ştirea mea. Este foarte îngrijorat din cauza dispariţiei tale, Jess.

- I-am rupt inima, fără îndoială, murmură Jessica, doar pentru ea.

- Oricum, va trebui să-i da o explicaţie, Jess, spuse Gerald Amory părăsind locuinţa fiicei sale.

După câteva ore tocmai când se pregătea de culcare, sună cineva la uşă. Jessica deschise exasperată, închipuindu-şi că era vecinul care în ultimele zile o tot vizita la ore târzii, sub diferite pretexte, dar spre uimirea ei în prag se afla Carlo, mai chipeş ca niciodată.

- Ai un video? întrebă acesta fără nici o altă introducere. Carlo făcu câţiva paşi spre camera de

zi în care se afla videoul şi puse două casete

lângă el. Va trebui să stai aici cu mine şi să urmăreşti fiecare minut al acestor două casete plictisitoare, aşa cum am făcut şi eu.

- Despre ce vorbeşti, Carlo?

- Sunt aici pentru a-ţi spulbera impresia că m-ai surprins cu Sunny, în pat. Am fost supărat pe tine, apoi am luat aceste două casete pe care le vei urmări pentru a-ţi explica exact cum am ajuns să dorm cu Sunny alături. Caseta începu să se deruleze şi Jessica văzu mai întâi biblioteca din casa familiei Philippides, de la Atena, apoi îşi făcu apariţia Carlo care intră pe uşă cu un pahar în mână şi se întinse pe sofa.

- Fiecare încăpere sau coridor din casa tatălui meu are echipament de supraveghere care funcţionează permanent. Excepţie fac dormitoarele şi băile, desigur. Poţi vedea afişate data şi ora la care se petrec evenimentele înregistrate. Curând va intra Sunny. Si aşa se şi întâmplă, ea pătrunse în bibliotecă, îl zări pe Carlo şi se stre-

cură pe sofa lângă el şi-şi puse un braţ în jurul lui. După câtva timp apăru şi Jessica, uluită de ceea ce vedea.

- Am fost foarte obosit în noaptea aceea, am dormit buştean, mărturisi Carlo.

- De unde puteam să ştiu că între voi nu s-a întâmplat nimic?

- Jess, nu-mi place Sunny absolut deloc, cu toate că este o femeie foarte frumoasă. E prea rece, calculată, şi-mi aminteşte de Bella. Oricum, nu m-am gândit nici un moment că ar putea trece din patul tatălui meu într-al meu.

- Ei bine, ea şi-a dorit asta din tot sufletul.

- Acum încep să cred şi eu ce-mi spui, altfel n-avea nici un rost să mă înlănţuie ca un boa constrictor. Stii, Jess, m-am gândit mult la felul în care eşecul meu cu Bella a influenţat relaţia noastră. Tu i-ai urmat Bellei şi eu mai eram încă hotărât să tratez femeile care vor urma în viaţa mea cu mai multă duritate. Tu ai fost cea care a plătit acest tribut. N-am vrut să recunosc că

aveam sentimente pentru tine. Căci te iubeam de pe atunci, mărturisi el. Dar am avut din nou neşansă, am cunoscut o femeie care era pe punctul de a se căsători cu altul! Aveam nevoie de timp să fiu cu tine, să înţeleg ce fel de femeie eşti, dar tu nu mi l-ai acordat. Tu m-ai rănit mai tare decât Bella, prin faptul că te-ai măritat cu Simon. Iar când mi s-a adus la cunoştinţă că tatăl tău a sustras din banii companiei, am fost foarte bucuros, ba chiar am triumfat... De fapt nu-mi păsa de Gerald. Nu l-am văzut decât ca pe o armă folositoare. Nu-mi doream decât să te fac să plăteşti pentru că m-ai părăsit cu şase ani în urmă. Mă mai doreşti, Jess?

- Cu disperare!

- Nu divorţăm!

- Nici vorbă!

- Câţi copii vom avea? Jess, eu nu vreau să duc viaţa tatălui meu. Voi vinde... sau voi consolida companiile existente... voi delega pe alţii, voi face tot posibilul să nu lucrez şapte

zile pe săptămână, aşa cum a făcut tata. Spre deosebire de el, eu am avut privilegiul de a-mi găsi fericirea alături de o femeie pe care nu vreau s-o pierd. Acum, avem nevoie de o vacanţă mai lungă, spuse Carlo, reamintindu-i cât o iubea.

- Ne trebuie o vacanţă, fără telefon.

- Fără fax...

- Poate doar cu un lift, admise el şi o privi încărcat de dorinţă.

Sfârşit